Hiippakunnan taloudesta 2016 s. 10

Kansalaisaloite eutanasiasta Suomessa s. 12

Ursulinsystrarna 110 år i Finland s. 20

Paavi Franciscus Fatimassa

s. 6

FIDES

KATOLINEN HIIPPAKUNTALEHTI • KATOLSKT STIFTSBLAD • CATHOLIC DIOCESAN MAGAZINE • No. 6-7 • 9.6.2017

Piispaa juhlittiin s. 8

Uutisia • Oremus • Artikkeleita • Nuorille • På svenska • In English • Ohjelmat

TOIMITUKSELTA

Pääkirjoitus

Jo joutui armas aika

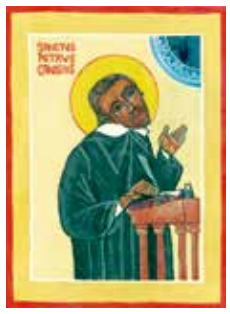

Kesä on parhaimmillaan loman, rentoutumisen ja rauhoittumisen aikaa. Ainakin sen pitäisi olla. Monesti kevään työt kuitenkin kasaantuvat vielä viimeisillekin päiville ennen loman alkua ja lomalle lähdetään suoraan kiireen keskeltä. Lisäksi loma usein suunnitellaan täyteen kaikenlaista menemistä, vaikka tuntuisikin siltä, että hyvin riittäisi sekin, että saisi vain olla ilman mitään kiirettä yhtään minnekään. Ehkä pitäisi suunnitella vähemmän?

Niin tai näin, joka tapauksessa kesäloman pitäisi tarjota jokaiselle meistä se hengähdystauko, jonka aikana ehdimme antaa jotakin myös itsellemme. Sen ei tarvitse olla pelkkää fyysistä lepoa, vaan myös hengellisestä elämästä huolehtiminen kuuluu siihen. Lepää, rukoile ja vasta sitten toimi; siinä on hyvä suunnitelma kesälle.

Kesän rentoutumista ja arjesta irtautumista tarvitaan myös siksi, että voisimme nähdä maailmassamme niitä hyviä asioita, perusasioita, joista voimme olla kiitollisia – ja tuntea tätä vilpitöntä kiitollisuutta kaiken hyvän antajaa kohtaan. Kohdatessamme hyvää ja pitäessämme siitä kaikin voimin kiinni olemme paljon valmiimpia suhtautumaan oikein myös kaikkeen siihen pahaan, mikä meitä ahdistaa, olipa se sitten oman elämän vaikeudet tai surulliset, järkyttävät uutiset eri puolilta maailmaa.

Toivotan koko Fideksen toimituksen puolesta kaikille lukijoille antoisaa ja rauhallista kesää. Olkoon se aika, jolloin kaikenlainen aktivismi ei pilaa mahdollisuutta olla hetken rauhassa, rentoutua ja tehdä sitä, mitä arjesta irtautumiseen sitten tarvitaankin. Antakoon se samalla sykäyksen elävöittää hengellistä elämäämme ja miettiä, miten voisimme entistä paremmin toimia Kristuksen toivon lähettiläinä hänen pyhän kirkkonsa elävinä kivinä.

Suvivirren sanoin: “Sun rakkautes liekki / sytytä rintaamme, / luo meihin uusi mieli, / pois poista murheemme.”

M. Tervaportti

Ajankohtaista

Hiippakuntajuhla
Stiftsfest / Diocesan Feast

Lohjalla ja Stella Mariksessa
lauantaina 12.8.2017

Pyhä messu Lohjan kirkossa klo 11.00.

Sen jälkeen lounas ja ohjelmaa
Stella Mariksessa.

Lisätietoja ja ilmoittautumiset:
omaan seurakuntaan.

Paavi Franciscus koptien surmasta

Paavi Franciscus on tuominnut jyrkästi toukokuun lopussa tapahtuneen 29 koptikristityn surman Egyptissä. Pietarinkirkon aukiolla 28.5. rukoillun Regina Coeli -rukouksen päätteeksi paavi sanoi:

”Rakkaat sisaret ja veljet, tahdon uudestaan ilmaista läheisyyteni rakkaalle veljelleni, paavi Tawadros II:lle, ja koko Egyptille, jota kaksi päivää sitten kohtasi jälleen uusi raakalaismainen väkivallanteko. Uhrit, joiden joukossa oli lapsia, olivat uskovia matkalla pyhäkköön rukoillakseen siellä. Heidät tapettiin, kun he olivat kieltäytyneet hylkäämästä kristillisen uskonsa. Ottakoon Herra rauhaansa nämä rohkeat todistajat, nämä marttyyrit, ja kääntäköön terroristien sydämet.”

KATT/VIS

FIDES

Katolinen hiippakuntalehti
Katolskt stiftsblad
Vuosi 2017
80. vuosikerta

Päätoimittaja/Huvudredaktör
Marko Tervaportti

nro	dl	ilmestyy
8	31.7.	11.8.
9	28.8.	8.9.
10	2.10.	13.10.
11	30.10.	10.11.
12	27.11.	8.12.

Toimitus ja tilaukset
Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B
00140 Helsinki

Redaktion och prenumeration
Katolsk informationstjänst
Sankt Henriksplatsen 1 B
00140 Helsingfors

Puhelin/Telefon 09-6129470

Katolisella tiedotuskeskuksella ei enää ole fax-numeroa. Katolsk informationstjänst har inget fax-nummer längre. The Catholic Information Centre has no fax number any more.

Pankkiyhteys/Bankförbindelse:
(IBAN) FI98 8000 1901 2425 53
(BIC) DABAFIHH.

Ilmestyy 12 kertaa vuodessa.
Vuonna 2017 vuosikerran hinta 39 e, ulkomaille 44 e. / Utkommer med 12 nummer årligen. 2017: prenumeration 39 e, till utlandet 44 e.

Paino / tryck:
I-print Oy, Seinäjoki

YMPÄRISTÖMERKKI MILJÖMÄRKT
4041 0895
Painotuote

Internet
katolinen.fi > fides
fides@katolinen.fi

Osoitteenmuutokset ja ilmoitukset / Addressförändringar och annonser
info@katolinen.fi

Sisällys

2 Pääkirjoitus

3 Uutisia ja ajankohtaista

4 Ajankohtaista

5 Sunnuntait ja juhlapyhät
Rukouksen apostolaatti

6 Paavi Franciscus Fatimassa

8 Piispa Teemu 40 vuotta pappina

10 Hiippakunnan taloudesta 2016

11 Om stiftets ekonomi 2016

11 Caritas-kuulumisia

12 Kansalaisaloite eutanasiasta Suomessa

14 Katolisen kirkon vaiheita itsenäisessä Suomessa – Osa 6

16 Fransiskaanit Itämerellä – Osa II: Fransiskaanien tulo Suomeen

18 Ursulinsystrarna 110 år i Finland

19 The Church I long for: Unity in Diversity

20 Tapaaminen Jeesuksen kanssa

21 Ilmoituksia

22 Seurakunnat ja ohjelmat

24 Yksi ruumis Kristuksessa – nuortenfestivaali Stella Mariksessa

Kannen kuva: Piispan juhlamessu 27.5.2017 Johanneksen kirkossa Helsingissä. Kuva: Pekka Rantakari

Uutisia ja ajankohtaista

Paavi tapasi presidentti Trumpin

Keskiviikkona 24. toukokuuta 2017 paavi Franciscus otti vastaan Yhdysvaltain presidentin Donald Trumpin. Tiedotteen mukaan keskusteluissa puhuttiin Pyhän istuimen ja Yhdysvaltain hyvistä kahdenkeskisistä suhteista ja yhteisestä sitoutumisesta elämän puolustamiseen ja uskonnon- ja omantunnonvapauteen. On toivottavaa, että Yhdysvalloissa valtion ja katolisen kirkon välillä voisi olla hyvää yhteistyötä terveydenhuollon, kasvatuksen ja siirtolaisten auttamisen alalla.

Paavi ja Trump puhuivat myös mm. rauhan edistämisestä neuvottelujen ja uskontodialogin kautta, viitaten erityisesti Lähi-Idän tilanteeseen ja kristillisten yhteisöjen suojelemiseen.

Paavi Franciscus lahjoitti Donald Trumpille ympäristöasioita käsittelevän kiertokirjeensä Laudato si' – ilmastonmuutos on aihe, josta paavi ja Trump raportoidusti eivät ole aivan samaa mieltä – ja kehotuskirjeet Amoris laetitia ja Evangelii gaudium, kuten myös Maailman rauhanpäivän viestinsä 2017, jonka aihe oli "Väkivallattomuus on rauhanpolitiikan tyyli".

KATT/VIS/CNA

Kaikki paavien yhteiskunnalliset kiertokirjeet nyt suomeksi

Kaikki paavien yhteiskunnalliset kiertokirjeet ovat nyt saatavilla suomeksi, kun toukokuun lopussa julkaistiin Johannes Paavali II:n kiertokirje Centesimus annus ("Sata vuotta sitten") vuodelta 1991. Aiemmat paavien yhteiskunnallisia kysymyksiä käsitelleet asiakirjat, alkaen Leo XIII:n kiertokirjeestä Rerum novarum (1891), on suomennettu kokoelmassa "Paavien yhteiskunnallinen opetus" (KATT 1990). Niiden jälkeen on julkaistu myös Benedictus XVI:n kiertokirje Caritas in veritate (Rakkaus totuudessa (2009, suom. KATT 2013).

Syksyllä 2017 julkaistaan suomeksi myös "Kirkon yhteiskunnallisen opetuksen kompendium", Paavillisen oikeudenmukaisuuden ja rauhan neuvoston vuonna 2004 julkaisema laaja yleisesitys kirkon yhteiskuntaopetuksesta. (Sen teksti on luettavissa useilla kansainvälisillä kielillä sivulta http://www.vatican.va/archive/index.htm.)

KATT

Uusi raamatunkäännös 61 kielelle vuonna 2016

Yhtyneiden Raamattuseurojen tilastojen mukaan Raamattu on nyt käännetty kaikkiaan 648 kielelle, joita puhuu 5,16 miljardia ihmistä. Vuonna 2016 uusia raamatunkäännöksiä valmistui 61 kielellä, tavoittaen 428 miljoonaa ihmistä. Raamatun ensikäännöksiä eli ensimmäisiä kyseiselle kielelle tehtyjä käännöksiä valmistui 30; niistä 17 oli koko Raamatun, kuusi Uuden testamentin ja 7 jonkin raamatunosan ensikäännöksiä. Uusia tai uudistettuja käännöksiä tehtiin 31. Niistä koko Raamatun käännöksiä oli 16, Uuden testamentin käännöksiä viisi ja jonkin raamatunosan käännöksiä kymmenen.

Koko Raamattu on saatavissa 648 kielellä. Uusi testamentti on käännetty 1 432 kielelle, jota puhuu 657 miljoonaa ihmistä, ja jokin yksittäinen Raamatun kirja 1 145 kielelle.

Kieliä, joille Raamattua ei ole vielä käännetty, on noin 3655, ja niiden puhujia noin 253 miljoonaa. Kaikkiaan maailmassa on noin 7 000 kieltä, joita puhuu 7,4 miljardia ihmistä.

KATT/piplia.fi

Pyhiinvaellus Köyliöön 18.6.2017

Hiippakunnan perinteinen pyhiinvaellus Köyliöön tehdään bussilla sunnuntaina 18. kesäkuuta. Messu Kirkkokarilla alkaa klo 13.00.

Bussi Köyliöön lähtee Pyhän Henrikin kirkolta 18.6 klo 9.00. Se poimii mahdolliset Mariasta tulijat bussipysäkiltä Tukholmankadun ja Mäntytien kulmasta noin klo 9.15 – 9.25.

Ilmoittautumiset Henrikin pappilaan p. 09-637853. Matkan hinta 25 euroa maksetaan bussissa. Lisäksi tarvitaan 4 euroa venematkaa varten. Sekä mennessä että tullessa kahvitauko Humppilassa, missä mahdollisuus myös pikku ostoksiin. Takaisin Helsingissä olemme noin klo 19.00.

Ajankohtaista

Isä Stan 23 vuotta Kouvolassa

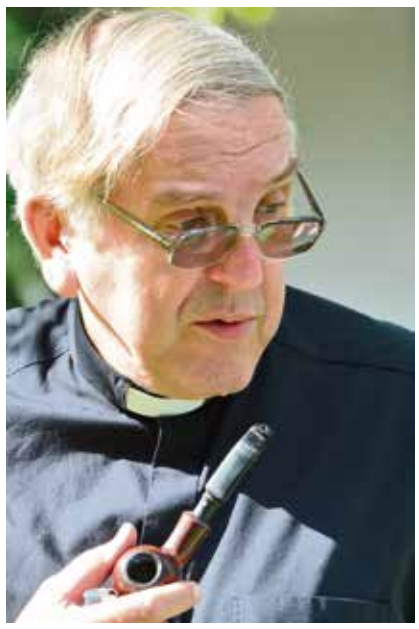

Pyhän Ursulan seurakunnan kirkkoherra Stanislaw Szymajda SCJ on syntynyt 9.5.1950 Lowiczissa, Puolassa. Isä Stanislaw kävi kansakoulun 1957-1964. Tämän jälkeen seurasivat ammattilukion opinnot kotikaupungissa. Stanislaw sai hengellisen kutsumuksen seurata Jeesusta ja palvella pappina. Novisiaattijakson jälkeen hän pääsi Stadnikin pappisseminaariin, jossa hän opiskeli 1970-1976. Hänet vihittiin papiksi 19.6.1976 Krakovassa. Hän työskenteli kappalaisena 1976-1977 ja suoritti teologian ja pastoraalityön jatko-opintoja Lublinissa.

Isä Stanislaw sai kutsun uusiin tehtäviin ja saapui Suomeen 4.9.1981. Aluksi hän toimi Helsingissä Pyhän Marian seurakunnan assistenttina opiskellen samalla suomenkieltä. Vuonna 1983 hänet nimitettiin Jyväskylään Pyhän Olavin seurakunnan kappalaiseksi ja myöhemmin kirkkoherraksi, jossa tehtävässä hän toimi vuoteen 1992 saakka. Sen jälkeen isä Stanislaw vietti sapattivuoden Roomassa ja Puolassa. Palattuaan Suomeen hän oli kappalaisena pyhän Henrikin seurakunnassa. Vuonna 1994 hänet nimitettiin Kouvolaan Autuaan Ursulan seurakunnan kirkkoherraksi. Vuonna 2003 hän vietti sapattivuotta tutustuen Valko-Venäjän katoliseen hengelliseen elämään. Venäjän kielen harrastus on ollut hyödyksi papin tehtävääkin ajatellen.

Isä Stanislaw on toiminut Pyhän Ursulan seurakunnan kirkkoherrana 23 vuotta. Yhdessä hänen kanssaan olemme opetelleet elämään aluksi pienenä yhteisönä, joka on vuosien varrella kasvanut jo noin 700 katolilaisen seurakunnaksi. Olemme voineet iloita omasta kirkosta. Seurakuntalaiset asuvat alueellisesti hyvin hajallaan, ja messuja vietetään talvisaikaan kerran kuukaudessa Kotkassa, Lappeenrannassa ja Lahdessa.

Paimenemme on uskollisesti ja isällisesti kasvattanut meitä kristillisiin tapoihin ja opastanut jatkuvasti kirkkovuoden hengelliseen ja rikkaaseen viettoon. Vaikka joukkomme messuissa on toisinaan pienehkö, isä Stanislaw jaksaa lannistumatta jakaa uskon salaisuuksia elämämme voimaksi.

Kirkkosali on isä Stanislawille hyvin rakas. Sen kaunistaminen on ollut hänelle koko ajan mieluisa tehtävä. Hän on tehnyt omin käsin esimerkiksi Neitsyt Marian alttarin ja hankkinut sisustukseen ja kirkon juhlistamiseen liittyviä esineitä. Kirkkosalissa olevan ristintien kuvat on tuotu Puolasta.

Isä Stanislaw on aina aulis tukemaan seurakuntalaisia, kun kohtaamme surua ja muita raskaita asioita. Sairaat, vanhukset ja maahanmuuttajat tuntevat hänet uskollisena ja ystävällisenä ihmisenä. Kun hänen toivotaan tulevan käymään ja kutsutaan, hän tulee.

Isä Stanislaw on kutsumuksessaan uskollinen pappi. Jeesuksen pyhän sydämen veljeskunnan perustaja evästi pappejaan mm. seuraavasti: ”Tehtävä on vaikea. Työskennelkäämme hyvin, viisaasti, nöyrinä ja kestävinä… Valistakaa kansaa. Olkaa aina vakaita ja vaatimattomia, niinkuin sopii Herran palvelijoille.” Näemme, että isä Stanislaw on tahtonut pitää näitä neuvoja huoneentaulunaan. Useita vuosia isä Stanislaw on hoitanut myös eräitä hiippakunnan ja oman sääntökuntansa tehtäviä.

Vuosittain järjestämme keväällä ja syksyllä siivoustalkoot. Pappi on niissä aina mukana kannustaen huolehtimaan seurakuntakeskuksen kunnosta ja kauneudesta. Lumiset talvet ovat vaatineet papilta paljon voimia. Kolmas vuotuinen tapahtuma on kesäkauden päättäjäiset elokuun lopulla. Messussa siunataan koululaiset ja sen jälkeen vietämme yhteistä aikaa aterian ja pienten kilpailujen parissa.

Kiitämme tämän vuoden kesätapahtumassa 27.8. eläkkkeelle siirtyvää kirkkoherraamme yhteisellä lahjalla ja toivotamme hänelle Jumalan siunausta kaikessa. Lahjatili on: Kouvolan Teresa-Kerho FI06107223000205778, viestiksi: lahja.

Anja Purhonen

Piispa Arboreliuksesta kardinaali

Regina coeli –rukouksen yhteydessä sunnuntaina 21.5. paavi Franciscus ilmoitti ilouutisen Ruotsin ja kaikkien Pohjoismaiden katolilaisille: Tukholman piispasta Anders Arboreliuksesta OCD tulee kardinaali. Keskiviikkona 28. kesäkuuta vietettävässä konsistorissa luodaan viisi uutta kardinaalia: piispa Arboreliuksen lisäksi Bamakon arkkipiispa Jean Zerbo (Mali), Barcelonan arkkipiispa Juan José Omella (Espanja), Paksén apostolinen vikaari Louis-Marie Ling Mangkhanekhoun (Laos) ja San Salvadorin arkkihiippakunnan apulaispiispa Gregorio Rosa Chávez (El Salvador). Torstaina 29. kesäkuuta, pyhien Pietarin ja Paavalin juhlapyhänä, paavi Franciscus viettää messun uusien kardinaalien kanssa.

Anders Arborelius syntyi syntyi Sorengossa Sveitsissä 24. syyskuuta 1949. Hän kääntyi katoliseen uskoon 20-vuotiaana. Vuonna 1971 hän meni Norrabyn karmeliittaluostariin ja antoi ikuiset lupauksensa vuonna 1977. Hän opiskeli filosofiaa ja teologiaa Belgiassa ja Rooman Teresianumissa sekä kieliä Lundin yliopistossa. Hänet vihittiin papiksi 8. syyskuuta 1979 Malmössa. 29. joulukuuta 1998 hänet vihittiin piispaksi Tukholman katolisessa katedraalissa ensimmäisenä ruotsalaissyntyisenä katolisena piispana reformaation jälkeen. Vuosina 2000-2015 hän toimi Pohjoismaiden katolisen piispainkokouksen puheenjohtajana ja vuodesta 2015 varapuheenjohtajana. Hän oli Paavillisen perheneuvoston puheenjohtajaneuvoston jäsen vuosina 2002-2009. 21. tammikuuta 2014 hänet nimitettiin Paavillisen maallikkoneuvoston neuvonantajaksi.

Piispa Arborelius kommentoi nimitystään kardinaaliksi: ”On tietenkin suuri ilo, että juuri meidän osamme maailmaa saa tämän huomionosoituksen paavilta, vaikka minä itse hiukan vapisenkin! Iloitsemme myös siitä, että Ruotsi ja Skandinavia päätyvät näkyvämmin maailmanlaajuiselle katoliselle kartalle ja että katolinen kirkko päätyy näkyvämmin kartalle täällä. Reformaation muistamisen ja viimevuotisen paavin Ruotsinvierailun jälkeen iloitsemme myös siitä, että paavi huomioi ponnistuksemme ja työmme kristittyjen ykseyden puolesta.”

”Det är förstås en stor glädje att just vår del av världen får denna uppmärksamhet av påven, även om jag själv känner en viss bävan! Vi gläder oss också åt att Sverige och Skandinavien hamnar mer på den världsvida katolska kartan, liksom att katolska kyrkan hamnar mer på kartan här. Efter reformationsminnet och påvens besök här i Sverige förra året gläds vi även åt att påven uppmärksammar vår strävan och vårt arbete för enheten mellan oss kristna.”

KATT/VIS/katolskakyrkan.se

Tilaa lomalukemiset nyt

katolinenkirjakauppa.net

Kirjakauppa on kesätauolla 23.6. – 21.7. Aurinkoista kesää!

Muistakaa hiippakuntaa perinnönjaossanne

Hiippakuntamme jäsenmäärä on moninkertaistunut ja kansainvälistynyt. Tämä on rikkaus, mutta myös jatkuvasti kasvava kustannus. Hiippakunnan talous on alijäämäinen. Kehotamme teitä rukoilemaan hiippakunnan puolesta, mutta myös konkreettisesti auttamaan taloudellisesti. Meillä ei päinvastoin kuin kansankirkollamme ole oikeutta periä jäsenmaksua verotuksen yhteydessä. Yksi erinomainen tapa tukea kirkkoa on perinnönjakoa suunniteltaessa ottaa hiippakunta huomioon merkittävälläkin tavalla. / *Hiippakunnan talousneuvosto*

Kom ihåg stiftet i ert testamente

Antalet katoliker i stiftet har mångdubblats och församlingarna har blivit allt mer internationella under de senaste åren. Detta är givetvis en rikedom, men också en betydande finansiell kostnad. Stiftet redovisar ett ekonomiskt underskott. Vi ber er alla att be för stiftet, men också att helt konkret ekonomiskt stöda stiftet. I motsats till våra folkkyrkor har vi inte rätt att insamla kyrkoskatt. Ett utmärkt sätt att stöda stiftet är att beakta det då man uppgör sitt testamente. / *Stiftets ekonomiråd*

Remember the Diocese in your will

The number of Catholics in our parishes has grown significantly. We are a very multinational Diocese. This is a great richness, but it also implies significant costs. Our Diocese operates at an annual financial loss. We ask everybody to pray for the diocese, but also to support it financially. We do not have the privilege of collecting a church tax, as the Lutheran and Ortodox churches have. A very good way of supporting the Diocese is to remember it in your last will and testament. / *The Finance Committee of the Diocese*

Katolinen kirkko Suomessa / Taloustoimisto TILINRO: **FI37 2219 3800 004324**

Sunnuntait ja juhlapyhät

11.6. kirkkovuoden 10. sunnuntai (II)
PYHÄ KOLMINAISUUS, juhlapyhä
1L 2. Moos. 34:4b-6, 8-9
Ps. Dan. 3:52, 53, 54, 55, 56. - 52b
2L 2. Kor. 13:11-13
Ev. Joh. 3:16-18

18.6. sunnuntai, KRISTUKSEN PYHÄN RUUMIIN JA VEREN JUHLA, juhlapyhä (III)
1L 5. Moos. 8:2-3, 14b-16a
Ps. 147:12-13, 14-15, 19-20. - 12a
2L 1. Kor. 10:16-17
Ev. Joh. 6:51-58

23.6. perjantai, JEESUKSEN PYHÄ SYDÄN, juhlapyhä
1L 5. Moos. 7:6-11
Ps. 103:1-2, 3-4, 6-7, 8+10. - 17
2L 1. Joh. 4:7-16
Ev. Matt. 11:25-30

24.6. lauantai, PYHÄN JOHANNES KASTAJAN SYNTYMÄ, juhlapyhä
1L Jes. 49:1-6
Ps. 139:1-3, 13-14, 15. - 14a
2L Ap.t. 13:22-26
Ev. Luuk. 1:57-66, 80

25.6. kirkkovuoden 12. sunnuntai (IV)
1L Jer. 20:10-13
Ps. 69:8-10, 14+17, 33-35. - 14bc
2L Room. 5:12-15
Ev. Matt. 10:26-33

Pyhät apostolit Pietari ja Paavali, juhlapyhä

28.6. keskiviikko, illalla, AATON MESSU
1L Ap.t. 3:1-10
Ps. 19:2-3, 4-5. - 5a
2L Gal. 1:11-20
Ev. Joh. 21:15-19

29.6. torstai, JUHLAPYHÄN MESSU
1L Ap.t. 12:1-11
Ps. 34:2-3, 4-5, 6-7, 8-9. - 5b
2L 2. Tim. 4:6-8, 17-18
Ev. Matt. 16:13-19

2.7. kirkkovuoden 13. sunnuntai (I)
1L 2. Kun. 4:8-11, 14-16a
Ps. 89:2-3, 16-17, 18-19. - 2a
2L Room. 6:3-4, 8-11
Ev. Matt. 10:37-42

9.7. kirkkovuoden 14. sunnuntai (II)
1L Sak. 9:9-10
Ps. 145:1-2, 8-9, 10-11, 13cd-14. - vrt.1
2L Room. 8:9, 11-13
Ev. Matt. 11:25-30

16.7. kirkkovuoden 15. sunnuntai (III)
1L Jes. 55:10-11
Ps. 65:10abcd, 10e-11, 12-13, 14. - Luuk. 8:8
2L Room. 8:18-23
Ev. Matt. 13:1-23 tai Ev. Matt. 13:1-9

23.7. kirkkovuoden 16. sunnuntai (IV)
1L Viis. 12:13, 16-19
Ps. 86:5-6, 9-10, 15-16a. - 5a
2L Room. 8:26-27
Ev. Matt. 13:24-43 tai Ev. Matt. 13:24-30

30.7. kirkkovuoden 17. sunnuntai (I)
1L 1. Kun. 3:5-12
Ps. 119:57+72, 76-77, 127-128, 129-130. - 97a
2L Room. 8:28-30
Ev. Matt. 13:44-52 tai Ev. Matt. 13:44-46

6.8. kirkkovuoden 18. sunnuntai (II), HERRAN KIRKASTUMINEN, juhla
1L Dan. 7:9-10, 13-14
Ps. 97:1-2, 5-6, 9. - 1a+9a
2L 2. Piet. 1:16-19
Ev. Matt. 17:1-9

13.8. kirkkovuoden 19. sunnuntai (III)
1L 1. Kun. 19:9a, 11-13a
Ps. 85:9ab-10, 11-12, 13-14. - 8
2L Room. 9:1-5
Ev. Matt. 14:22-33

Autuaan Neitsyt Marian taivaaseen ottaminen, juhlapyhä

14.8. maanantai, illalla, AATON MESSU
1L 1. Aik. 15:3-4, 15-16, 16:1-2
Ps. 132:6-7, 9-10, 13-14. - 8
2L 1. Kor. 15:54-57
Ev. Luuk. 11:27-28

15.8. tiistai, JUHLAPYHÄN MESSU
1L Ilm. 11:19a, 12:1, 3-6a, 10ab
Ps. 45:10, 11-12, 16. - 10b
2L 1. Kor. 15:20-26
Ev. Luuk. 1:39-56

Piispan kalenteri

9.6.	Helsingin Yliopiston teologisen tiedekunnan ekumeeninen promootiojumalanpalvelus
11.6.	Päämessu ja kirkkoherran virkaan asettaminen Pyhän Olavin kirkossa Jyväskylässä
18.6.	Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhlan päämessu katedraalissa
26.6.–3.7.	Teologiset opintopäivät Osnabrückissä
9.8.	Pohjoismaiden piispainkokouksen pysyvän neuvoston kokous Helsingissä
12.8.	Hiippakuntajuhla

Rukous

Rukouksen apostolaatti

Kesäkuun 2017 rukouksen apostolaatin palsta

Sana ”apostoli” tulee kreikankielen sanasta ja tarkoittaa alunperin ”lähetettyä” tai ”lähettilästä”. Se, mitä me kristityt voimme tehdä, on rukouksen apostolaatti. Me lähetämme maailmalle rukouksiamme eli kokemuksiamme Jumalan kanssa. Isä Jumala ja hänen Poikansa Jeesus Kristus lähettävät maailmalle keskinäisen rakkautensa, joka nimi on Pyhä Henki. Me Jeesuksen sisaret ja veljet voimme lähestyä myös sinun maailmaasi rukouksemme kautta, koska oikea rukous on aina täynnä Pyhää Henkeä. Jeesus sanoi: ”Maailma ei voi Henkeä saada, sillä maailma ei näe eikä tunne häntä. Mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy luonanne ja on teissä” (Joh. 14:17).

Joskus lomalla on enemmän vapaata aikaa. Silloin on myös hyvät mahdollisuudet rukoilla vähän enemmän rauhallisissa olosuhteissa. Erityisesti kesän rukousaihe muistuttaa meille, kuinka vahva ja tehokas väline rukous voi olla.

Rukoillessamme rauhan tai eksyneiden ihmisten puolesta ensimmäisen hedelmän pitäisi olla rauha omassa sydämessämme. Silloin tuntuu, että me itse olemme Laupeuden Isämme sydämessä.

Ihminen, joka puhuu kristillisen elämän kauneudesta, mutta ei itse ole todella kokenut sitä, vaikuttaa tragikoomiselta näyttelijältä, ei todistajalta.

Pyhä Ursula Ledóchowska kirjoitti testamentissaan: ”Eräs huomattavimmista sisäistä elämää käsittelevistä kirjailijoista kirjoittaa, että pysyvästi valoisa mieli on suurinta katumusta... Ehkä kaikkein suurin lähimmäisenrakkauden teko on mielen pysyvä aurinkoisuus, josta lähtee kaikkialle ympärille kirkkaita ja lämpimiä säteitä.”

isä Stanisław Zawiłowicz SCJ

Rukoilkaamme...

Kesäkuu – ***Yleinen***
- Rukoilkaamme kansojen johtajien puolesta, että he ottaisivat tehtäväkseen asekaupan lopettamisen, sillä se aiheuttaa niin monia viattomia uhreja.

Juni – ***Universell***
- Att folkens styrande ska fatta kraftfulla beslut för att stoppa vapenhandeln, som orsakar så många oskyldigas lidande.

Heinäkuu – ***Lähetystyö***
- Rukoilkaamme veljiemme ja sisartemme puolesta, jotka ovat etääntyneet uskosta, että he rukoustemme ja evankeliumista antamamme todistuksen kautta löytäisivät uudelleen laupiaan Herran läheisyyden ja kristillisen elämän kauneuden.

Juli – ***Evangelisationen***
- Att våra bröder och systrar som kommit bort från tron, genom vår förbön och vårt vittnesbörd om evangeliet, ska kunna komma tillbaka till den barmhärtige Fadern, och så återfinna trons skönhet.

Elokuu – ***Yleinen***
- Rukoilkaamme oman aikamme taiteilijoiden puolesta, että he lahjakkuuttaan hyödyntäen auttaisivat kaikkia ihmisiä havaitsemaan luomakunnassa vallitsevan kauneuden.

August – ***Universell***
- Att konstnärer genom sin konst och kreativitet ska hjälpa världen att upptäcka skapelsens skönhet.

Pyhä isä

Paavi Franciscus *Fatimassa*

Paavi Franciscus vieraili Portugalissa 12.-13. toukokuuta kunnioittaakseen Fatiman Neitsyt Marian ilmestysten 100-vuotisjuhlaa. 13. toukokuuta 2017 paavi Franciscus julisti pyhiksi kaksi kolmesta Fatiman paimenesta. Jacinta ja Francisco Marto, jotka kumpikin kuolivat alle 12-vuotiaina, ovat – marttyyreina kuolleita lukuun ottamatta – kirkon historian nuorimmat kanonisoidut pyhät. Paavin viettämään kanonisaatiomessuun Fatimassa osallistui arviolta puoli miljoonaa uskovaa.

Kuva SIR

Paavi Franciscuksen saarna Fatiman Neitsyt Marian juhlapyhänä 13.5.2017

”Taivaalla näkyi… nainen, jolla oli pukunaan aurinko”, sanoi Patmoksen näkijä Ilmestyskirjassa (12:1). Hän sanoi myös, että nainen oli raskaana ja synnytti pojan. Evankeliumissa kuulimme Jeesuksen sanovan opetuslapselle: ”Katso, äitisi” (Joh. 19:26-27). Meillä on äiti! ”Niin kaunis rouva”, sanoivat keskenään Fatiman ilmestysten näkijät matkalla kotiin tuona siunattuna päivänä 13. toukokuuta sata vuotta sitten. Illalla Jacinta ei kyennyt hillitsemään itseään ja paljasti salaisuuden äidilleen: ”Tänään näin Madonnan.” He olivat nähneet taivaallisen äidin. Monet pyrkivät näkemään sen, mitä he näkivät, mutta eivät nähneet. Neitsytäiti ei tullut tänne, jotta me näkisimme hänet. Sitä varten meillä on iäisyys, jos pääsemme taivaaseen.

Mutta Maria näki ennalta ja varoitti helvetin vaarasta, johon johtaa elämä ilman Jumalaa, elämä, joka halventaa Jumalaa hänen luoduissaan, elämä, jollaista usein tarjotaan ja tyrkytetään. Hän tuli muistuttaakseen meitä Jumalan valosta, joka asuu meissä ja peittää meidät, sillä niin kuin kuulimme ensimmäisessä lukukappaleessa, ”lapsi temmattiin Jumalan luo” (Ilm. 12:5). Lucian sanojen mukaan nämä kolme etuoikeutettua olivat Jumalan valon sisällä, joka säteili Neitsyt Mariasta. Hän oli pukeutunut valon viittaan, jonka Jumala oli hänelle antanut. Monien pyhiinvaeltajien, ehkä kaikkienkin, uskon ja tajun mukaan Fatima on ennen kaikkea tämä valon viitta, joka peittää meidät täällä, niin kuin missä tahansa paikassa maan päällä, kun pakenemme Neitsyt Marian suojaan pyytääksemme häntä, kuten *Salve Regina* opettaa: ”Näytä meille Jeesus.”

Rakkaat pyhiinvaeltajat, meillä on äiti, meillä on äiti! Tarrautuen häneen lasten lailla elämme toivossa, joka nojautuu Jeesukseen. Kuten kuulimme toisessa lukukappaleessa, ”tulevat ne, jotka saavat omakseen vanhurskauden ylenpalttisen armon ja lahjan, elämään ja hallitsemaan yhden ainoan ansiosta, Jeesuksen Kristuksen” (Room. 5:17). Kun Jeesus nousi taivaaseen, hän toi taivaallisen Isän luo ihmisyyden – meidän ihmisyytemme – jonka hän omaksui Neitsytäitinsä kohdussa ja jota hän ei koskaan jätä. Niin kuin ankkuriin, kiinnittäkäämme toivomme tuohon ihmisyyteen, joka on taivaassa Isän oikealla puolella (vrt. Ef. 2:6). Ohjatkoon tuo toivo meidän kaikkien elämää! Toivo, joka tukee meitä aina viimeiseen hengenvetoomme saakka.

Lujina tuossa toivossa olemme kokoontuneet tänne kiittääksemme lukemattomista siunauksista, joita taivas on antanut näiden sadan vuoden aikana, sen valon viitan alla, jonka Madonna on täältä toivosta rikkaasta Portugalista lähtien levittänyt maan neljään ääreen saakka. Silmiemme edessä esimerkkeinämme ovat pyhät Francisco ja Jacinta Marto, jotka Neitsyt Maria johdatti Jumalan valon valtavaan mereen ja opetti heitä palvomaan Jumalaa. Siitä he saivat voiman kestää ristiriidat ja kärsimykset. Jumala oli jatkuvasti läsnä heidän elämässään. Sen osoitti selvästi heidän jatkuva rukouksensa syntisten puolesta ja pysyvä halunsa olla tabernaakkeliin ”kätketyn Jeesuksen” luona.

Muistelmissaan (III, n. 6) sisar Lucia lainaa Jacintaa, joka oli juuri saanut näyn: ”Etkö näe noita monia katuja, polkuja ja niittyjä täynnä ihmisiä, jotka itkevät, koska heillä on nälkä eikä heillä ole mitään syötävää? Ja pyhää isä kirkossa Marian tahrattoman sydämen edessä rukoilemassa? Ja niin paljon ihmisiä rukoilemassa hänen kanssaan?” Kiitos, veljet ja sisaret, että tulitte kanssani! Minun oli tultava tänne kunnioittaakseni Neitsyt Mariaa ja uskoakseni hänelle hänen kaikki poikansa ja tyttärensä. Hänen viittansa alla he eivät eksy; hänen syleilystään tulee toivo ja rauha, jota he tarvitsevat ja jota minä rukoilen kaikille veljilleni ja sisarilleni kasteessa ja ihmisyydessä, erityisesti sairaille ja vammaisille, vangituille ja työttömille, köyhille ja hylätyille. Rakkaat veljet ja sisaret, rukoilkaamme Jumalaa toivoen, että ihmiset kuuntelisivat meitä, ja kääntykäämme ihmisten puoleen varmoina siitä, että Jumala auttaa meitä.

Hän loi meidät, jotta olisimme toivon lähde toisille, todellisen ja toteutettavissa olevan toivon, kunkin elämäntilanteensa mukaan. ”Pyytäessään” ja ”vaatiessaan” jokaista meistä täyttämään asemansa velvollisuudet (vrt. sisar Lucian kirje 28. helmikuuta 1943) Jumala saa meidät liikkeelle sitä välinpitämättömyyttä vastaan, joka jäädyttää sydämemme ja pahentaa sokeuttamme. Emme halua olla kuolleena syntynyt toivo! Elämä voi selviytyä vain toisten elämän alttiuden ansiosta. ”Jos vehnänjyvä ei putoa maahan ja kuole, se jää vain yhdeksi jyväksi, mutta jos se kuolee, se tuottaa runsaan sadon” (Joh. 12:24). Sen sanoi ja teki Herra, joka kulkee aina edellämme. Kun kuljemme ristin kautta, hän on jo kulkenut ennen meitä. Me emme nouse ristille löytääksemme Jeesuksen, vaan hän alensi itsensä ja nousi ristille löytääkseen meidät, voittaakseen meissä pahan pimeyden ja tuodakseen meidät valoon.

Marian suojeluksessa olemme maailmassa aamunkoiton vartijoita, jotka osaavat mietiskellä Jeesuksen, Pelastajan, todellisia kasvoja pääsiäisen loistossa; osaamme löytää kirkon nuoret ja kauniit kasvot, jotka säteilevät kirkon ollessa missionaarinen, vastaanottava, vapaa, uskollinen, köyhä keinoissa ja rikas rakkaudessa.

Franciscus

Pyhä isä

Paavin rukous Marialle 12. toukokuuta 2017 Fatiman ilmestysten kappelissa

Pyhä isä:

Terve, kuningatar,
autuas Fatiman Neitsyt,
jonka sydän on tahraton,
joka olet turvamme ja tie Jumalan luo!
Käsistäsi meille tulevan valon pyhiinvaeltajana
kiitän Isää Jumalaa, joka kaikkina aikoina ja kaikkialla
toimii ihmisten historiassa.
Rauhan pyhiinvaeltajana, rauhan, jota tässä paikassa julistat,
ylistän Kristusta, joka on meidän rauhamme, ja rukoilen
maailmalle
yksimielisyyttä kaikkien kansojen kesken;
Hengen herättämän toivon pyhiinvaeltajana
tulen profeettana ja sanansaattajana pestäkseni kaikkien jalat
yhteisellä aterialla, joka meitä yhdistää.

Kertosäe

Ave o clemens, ave o pia!
Salve Regina Rosarii Fatimæ.
Ave o clemens, ave o pia!
Ave o dulcis Virgo Maria.

Pyhä isä:

Terve, laupeuden äiti,
valkopukuinen Neitsyt!
Tässä paikassa, josta sata vuotta sitten
osoitit kaikille Jumalan laupeuden suunnitelmat,
katson valon vaatettasi
ja valkoisiin pukeutuneena piispana
muistan kaikkia niitä, jotka
kasteen kirkkauteen pukeutuneina
haluavat elää Jumalassa
ja rukoilevat Kristuksen salaisuuksia rauhan saavuttamiseksi.

Kertosäe

Pyhä isä:

Terve, elämä ja suloisuus,
terve, toivomme,
oi pyhiinvaeltava neitsyt, koko maailman kuningatar!
Syvällä sisimmässäsi
tahrattomassa sydämessäsi
katso ihmisten iloa
tiellä kohti taivaallista isänmaata.
Syvällä sisimmässäsi
tahrattomassa sydämessäsi
katso ihmissuvun tuskia,
kun se huokaa ja itkee tässä kyynelten laaksossa.
Syvällä sisimmässäsi
tahrattomassa sydämessäsi
korista meidät kruunusi jalokivien loistolla
ja tee meistä pyhiinvaeltajia, kuten itse olit.
Neitseellisellä hymylläsi
voimista Kristuksen kirkon iloa.
Suloisella katseellasi
vahvista Jumalan lasten toivoa.
Käsilläsi, jotka rukoillen kohotat Herran puoleen,
yhdistä kaikki yhdeksi ihmisperheeksi.

Kertosäe

Pyhä isä:

Oi lempeä, oi uskollinen, oi ihana Neitsyt Maria,
Fatiman ruusukon kuningatar!
Auta meitä seuraamaan Franciscon ja Jacintan esimerkkiä,
kaikkien niiden esimerkkiä, jotka pyhittävät itsensä
evankeliumin julistamiseen.
Kulkekaamme kaikki polut,
kulkekaamme pyhiinvaeltajina kaikki tiet,
lyökäämme maahan kaikki muurit
ja voittakaamme kaikki esteet,

Kuva SIR

lähtien kaikille syrjäseuduillekin
tuomaan ilmi Jumalan vanhurskautta ja rauhaa.
Evankeliumin ilossa olemme valkopukuinen kirkko,
jonka vaate on pesty Karitsan veressä,
veressä, jota nykyäänkin vuodatetaan maailmaamme
tuhoavissa sodissa.
Niin olemme sinun laillasi kuva säteilevästä pylväästä,
joka valaisee maailman tiet
osoittaen kaikille, että Jumala on olemassa,
että Jumala on,
että Jumala asuu kansansa keskellä
eilen, tänään ja iankaikkisesti.

Kertosäe

Pyhä isä yhdessä uskovien kanssa:

Terve, Herran äiti,
Neitsyt Maria, Fatiman ruusukon kuningatar!
Siunattu olet sinä naisten joukossa,
sinä olet pääsiäisen valoon pukeutuneen kirkon kuva,
sinä olet kansamme kunnia,
sinä olet voitto pahan hyökkäyksistä.
Isän armahtavan rakkauden profetia,
Pojan hyvän sanoman julistuksen opettaja,
Pyhän Hengen palavan tulen merkki,
opeta meille tässä ilojen ja tuskien laaksossa,
ikuiset totuudet, jotka Isä paljastaa pienille.
Osoita meille suojaavan viittasi voima.
Perisynnittömässä sydämessäsi
ole syntisten turva
ja tie, joka johtaa Jumalan luo.
Yhdessä veljieni ja sisarteni kanssa
uskossa, toivossa ja rakkaudessa
uskon itseni sinulle.
Yhdessä veljieni ja sisarteni kanssa pyhitän itseni sinun
kauttasi Jumalalle,
oi Fatiman ruusukon neitsyt.
Ja käsistäsi tulevan valon peittämänä
annan kunnian Herralle iankaikkisesta iankaikkiseen.
Aamen.

Kanonisaatioon johtanut ihme

Brasilialaiset João Batista ja Lucila Yurie kertoivat, kuinka heidän poikansa Lucas parantui lähes varmasta kuolemasta. 3. maaliskuuta 2013 pikkusiskonsa kanssa leikkinyt 5-vuotias Lucas putosi ikkunasta vajaan 7 metrin korkeudelta, löi päänsä ja sai vakavan vamman. Häntä hoidettiin aluksi kotikaupungissaan Jurandassa ja siirrettiin tilan vakavuuden takia Campo Mouraon sairaalaan Paranaan. Sinne saavuttaessa Lucas oli koomassa, hänen sydämensä pysähtyi kaksi kertaa, ja suoritettiin hätäleikkaus. Silloin vanhemmat alkoivat rukoilla Jeesusta ja Fatiman Neisyt Mariaa. Seuraavana päivänä he soittivat Campo Mouron karmeliittaluostariin pyytääkseen sisaria rukoilemaan pojan puolesta – mutta viesti ei tavoittanut sisaria, koska oli hiljaisuuden aika. Päivien mittaan Lucaksen tila huononi, ja 6. maaliskuuta lääkärit harkitsivat pojan siirtoa toiseen sairaalaan, koska sairaala ei pystynyt hoitamaan hänen ikäistään. Lääkärin mukaan pojan henkiinjäämismahdollisuus oli pieni, ja jos hän jäisi henkiin, toipuminen olisi hidasta, hänellä olisi vakavia kognitiivisia vaikeuksia tai hän saattaisi jopa pysyvästi jäädä vegetatiiviseen tilaan. 7. maaliskuuta vanhemmat soittivat luostariin uudestaan, ja tällä kertaa rukouspyyntö saavutti sisaret. Yksi sisarista kiiruhti autuaiden Franciscon ja Jacintan reliikkien luo, joita säilytettiin tabernaakkelin vieressä, ja rukoili spontaanisti: ”Paimenet, pelastakaa tämä lapsi, lapsi niin kuin tekin…”, ja pyysi muitakin sisaria pyytämään pikku paimenten esirukouksia. Niin myös pojan perhe. Kaksi päivää myöhemmin, 9. maaliskuuta, Lucas heräsi, alkoi puhua ja kysyi pikkusiskoaan. 11. maaliskuuta hän pääsi pois teho-osastolta ja pari päivää myöhemmin kotiin. Lucas on pysynyt täysin terveenä eikä hänellä ole minkäänlaisia oireita eikä jälkivaikutuksia. Hänen lääkäriensä, joista muutamat ei-uskovaisia, mukaan hänen toipumisensa on selittämätön.

KATT/CNA

Piispa Teemu 40 vuotta pappina

Ad multos annos!

Helsingin piispa Teemu Sippo SCJ juhli lauantaina 27.5.2017 pappeutensa 40-vuotisjuhlaa ja 70. syntymäpäiväänsä (oikeat päivät: 28.5.1977 ja 20.5.1947). Juhlinta alkoi Helsingin luterilaisessa Johanneksen kirkossa vietetyllä juhlamessulla, johon osallistui kolmisensataa messuvierasta, ja jatkui kirkkokahveilla Johanneksen kirkon seurakuntasalissa.

Hieno päivä, hienoa musiikkia

Juhlapäivä ei olisi voinut olla hienompi. Aurinko paistoi, ja kevät näytti vihdoin kääntyneen kesäksi. Linnut lauloivat eivätkä Helsingin kadutkaan olleet vielä täynnä, kun väki kerääntyi Johanneksen kirkkoon kello 10 alkavaa messua varten. Ortodoksiset ja luterilaiset piispat saatettiin kunniapaikalle eturiviin, ritareille ja daameille oli paikat varattu, samoin piispan sukulaisille. Kun suuri liturginen kulkue tuli kirkkoon ulkokautta, kansa nousi seisomaan ja urkuri Markku Mäkinen aloitti alkusoiton, Taneli Kuusiston Fantasian hymnistä *Ramus virens olivarum* – omasta katolisesta kansallislaulustamme.

Messun juhlallisuutta lisäsi vielä vakinaisten osien musiikkivalinta: Kallion seurakunnan kanttorin Vivika Oksasen Salonkikuoro esitti kauniisti Palestrinan Missa Breviksen. Muutakin mieleenpainuvaa musiikkia kuultiin. Ensimmäisen lukukappaleen luki Heikki Aronpää, psalmin lauloi Marko Pitkäniemi ja evankeliumin luki isä Oskari Juurikkala. Myöhemmin esirukouksia lukivat vielä Sara Torvalds ja Diana Kaley.

Vieraita läheltä ja kaukaa

Piispa Teemua olivat tulleet juhlimaan ja tervehtimään ulkomailta asti pyhän sydämen pappien yleisesimies, isä Heiner Wilmer SCJ, Roomasta ja Puolan ja Saksan provinsiaalit, isät Wieslaw Swiech SCJ ja Heinz Lau SCJ, sekä isä Jan Aarts SCJ. Paikalla oli myös Pyhän istuimen Intian nuntiatuurin nuntiatuurineuvos, monsignore Tuomo T. Vimpari sekä parisenkymmentä oman paikalliskirkkomme pappia. Liturgiasta vastasi katedraaliseurakunta ja alttaripalvelijoina toimi lähinnä Redemptoris Mater -seminaarin opiskelijoita.

Huomiota kiinnitti suuri ekumeenisten ystävien määrä. Ortodoksisesta kirkosta messuun osallistuivat arkkipiispa Leo ja piispa Arseni, ja luterilaisesta kirkosta paikan päällä olivat piispat Simo Peura, Samuel Salmi, Kaarlo Kalliala, Björn Vikström, Tapio Luoma ja Matti Repo. Paikalla oli myös paljon luterilaista papistoa.

Papin tehtäviä ja kiitollisuutta

Juhlamessussa saarnasi pitkään Suomessa toiminut isä Wieslaw Swiech SCJ. Hänen viisaita sanojaan monet muistelivat vielä kahvitilaisuudessa ja myöhemminkin – ja siksi saarna julkaistaankin tämän tekstin vieressä. Siinä hän muisteli papinviran kolminaista tehtävänjakoa – ja osasi yhdistää ne kauniilla tavalla piispa Teemun papilliseen ja piispalliseen elämään.

Markku Mäkisen tekemät monipuoliset valinnat kommuuniomusiikiksi – Bach, Nicholls, Haapasalo, Frisina – kuvasivat monipuolisuudessaan loistavasti juhlamessun kokonaistunnelmaa. Messun lopussa piispa Teemu vielä kiitti kaikkia paikalla olleita tutulla vaatimattomalla mutta sydämellisellä tavallaan.

Onnittelijoita riitti

Messun jälkeen juhlaväki siirtyi Johanneksen seurakunnan juhlasaliin, jossa oli kahvitarjoilu suolaisine ja makeine lisukkeineen. Sali ei kokonsa puolesta ollut ollenkaan liian iso, niin suuri oli onnittelijoiden joukko, joka hitaana jonona nousi porraskäytävää eteenpäin päästäkseen tervehtimään piispaa ja tapaamaan tuttuja ja maistelemaan pöydän antimia. Puheensorina täytti salin, eivätkä kaikki ehkä edes huomanneet piispa Teemun

Hiippakunta

Piispan kiitoskirje

Christus, fons vitae

”Kristus, elämän lähde” — tämä on valitsemani piispan tunnuslause, joka näkyy piispan vaakunassa. Silloin tällöin minulta kysytään, miksi olen ottanut tunnuslauseeksi juuri nämä sanat.

Nimityksestäni lähtien ei ollut ollenkaan helppoa löytää sopivaa ”mottoa” tehtävälleni piispana. Ensimmäinen ajatukseni oli kuitenkin se, etten halunnut viitata lauseella niinkään itseeni, vaan ennen muuta Kristukseen ja hänen merkitykseensä. Esikuvanani tässä oli piispa Paul Verschurenin lause ”In Christo omnes”, ”Kaikki Kristuksessa”. Ja sitten välähti mieleeni lause, jonka sitten valitsin, ”Christus fons vitae”. Sen taustalla on kolme Johanneksen evankeliumin kohtaa.

Ensimmäinen kohta luetaan A-vuoden lukukappaleena paaston kolmantena sunnuntaina. Siinä kerrotaan Jeesuksen kohtaamisesta samarialaisen naisen kanssa kaivolla. Nainen tulee ammentamaan vettä kaivosta, jonka reunalla Jeesus levähtää. Jeesuksen tärkein sanoma naiselle on se, että hän lupaa antaa ihmiselle elävää vettä: ”Siitä vedestä, jota minä annan, tulee hänessä lähde, joka kumpuaa ikuisen elämän vettä” (Joh. 4:14).

Toinen ajattelemani kohta luetaan palmusunnuntain passiossa, jossa kerrotaan ristiinnaulitun Jeesuksen kyljen puhkaisemisesta. ”Yksi sotilaista työnsi keihään hänen kylkeensä, ja haavasta vuoti heti verta ja vettä” (Joh. 19:34). Veren ja veden on tulkittu liittyvän eukaristian ja kasteen sakramentteihin, jotka viittaavat ikuisen elämän lähteeseen.

Kolmas kohta on Johanneksen kertomus ylösnousseesta Kristuksesta (Joh. 20 ja 21).

Kerran eräs kanssaveli tokaisi, että ”elämä on yksi tärkeimmistä asioista”. Varmaankin hän tällä hiukan huvittavalla lauseella halusi sanoa, että ilman elämää ei ihmisellä olisi mitään muutakaan. ”Kristus, elämän lähde” – siinä on kaikki. Eräässä saksalaisessa virressä sanotan viitaten Kristukseen: ”Ohne dich, nur Tod”, ”Ilman sinua on vain kuolemaa”. Yhdessä Kristuksen kanssa meillä on aina elämän perspektiivi edessämme, aina elämän päämäärä, toivo ja tarkoitus, kaikissa ahdingoissakin, joita elämään kuuluu, keskellä kuolemaakin.

Kuolleen ja ylösnousseen Kristuksen kanssa elämä on aina periaatteessa puhkeamista iankaikkisuuteen. Usko ja tietoisuus tähän kasvaa kasteesta ja eukaristiasta. Tätä haluan sanoa tunnuslauseellani.

Sydämellinen kiitos kaikista onnitteluista, siunauksen toivotuksista ja rukouksista, joita olen saanut vastaanottaa syntymäpäiväni ja pappeuteni juhlavuoden yhteydessä!

+ Teemu Sippo SCJ
Helsingin piispa

Osa piispan juhlamessuun osallistuneista ritareista ja ekumeenisista vieraista. Vasemmalta: Pekka Lindholm, Robert Paul, Lauri Gorski, arkkipiispa Leo, piispa Tapio Luoma, piispa Arseni, piispa Matti Repo ja piispa Kaarlo Kalliala.

elämästä koottua kuvasarjaa, joka heijastettiin juhlasalin seinälle. Vähitellen kaikki löysivät paikkansa ja iloinen henki löi leimansa kaikkiin läsnäolijoihin.

Myöhemmin päivällä piispa tapasi erikseen vielä hiippakunnan papistoa ja illalla erityisiä kutsuvieraita illallisella, jonka aikana hän sai onnitteluja niin Suomen Ekumeeniselta Neuvostolta kuin esimerkiksi pitkäaikaiselta ystävältään, Oulun piispalta Samuel Salmelta, Jeesuksen pyhän sydämen pappien kongregaation yleisesimieheltä ja Saksan provinsiaalilta sekä Maltan ritarikunnan ja Jerusalemin pyhän haudan ritarikunnan edustajilta.

Messun jälkeen joku sanoi ohimennen, että me katolilaiset tarvitsemme aina välillä jonkinlaisia juhlia. Se on totta, ja nyt siihen oli todella myös ihan oikea syy. *Ad multos annos!*

KATT

Kuvat Pekka Rantakari ja Marko Tervaportti

Hiippakunnan kuuria: piispan pieni perhe

Monille ihmisille kuuria-sana on tuntematon. Tässä en aio selittää, mitä kuuria tarkoittaa kirkkolain mukaan. Hiippakunnan kuuriaan kuuluvat yleisvikaari Raimo Goyarrola, oikeusistuimen officialis Manuel Prado, ekonomi Peter Kuronen ja notaari ja piispan sihteeri Auli Nukarinen.

Luojan kiitos hiippakunta kasvaa jatkuvasti ja se vaatii myös lisää voimaa. Mutta tällä hetkellä en edes aio kertoa siitä. Haluaisin vain kertoa, että nimityksiä ja työtä tärkeämpää on ihminen. Meillä on suuri kunnia, kun voimme palvella suoraan ja henkilökohtaisesti piispaa.

Arkipäivinä olemme piispantalossa työskentelemässä, juttelemassa, pohtimassa kirkon hyväksi. Kahvitauolla ja lounaalla on vähän aikaa rentoutua. Silti silloinkin puhumme hiippakunnastamme.

20.5. piispa täytti 70 vuotta. Tavallisessa perheessä suuria juhlia vietetään rakkaudella. Piispa on paimenemme ja siinä mielessä hengellinen isämme. Nykymaailmassa 70 vuotta ei ole paljon eikä vähän. Se on tasan 70 vuotta.

Yksikertaisesti haluaisin jakaa teidän kanssanne tämän ajatuksen: Kirkko on Jumalan lasten perhe. Onneksi, Kristuksen armosta olemme yhteydessä piispaamme myös rukouksessa. Hän tarvitsee meitä. Hän tarvitsee meidän rukoustamme ja rakkauttamme. Kuuria muodostuu piispan pieneksi perheeksi.

Hyvä piispa, paljon onnea ja Jumalan siunausta.

Monia armorikkaita vuosia!

Yleisvikaari ja koko kuuria

Artikkeleita

Hiippakunnan taloudesta 2016

Hiippakunnan talous elää haastavia ja muuttuvia aikoja. Eräs suuri harppaus parempaan on tapahtumassa, kun saadaan toteutettua kirjanpito- ja maksuliikennejärjestelmän modernisointi vastaamaan nykypäivän lainsäädäntöä ja sähköisen maksuliikenteen ja palkanmaksun tarpeita. Järjestelmä mahdollistaa myös paremman raportoinnin ja kustannusseurannan jatkossa.

Hiippakunnan (kuurian) taloudellinen tulos (vuotuinen yli- ja alijäämä) on kehittynyt seuraavasti viime vuosina:

2011	–14 198 e
2012	– 4 027 e
2013	83 619 e
2014	161 622 e
2015	– 191 151 e
2016	– 973 353 e

Tulosluvuista voi todeta, että se on heilahdellut paljon eri vuosina. Tuloksen muotoutumiseen vaikuttaa monet tekijät, joista monet ovat satunnaisia, kyseiseen vuoteen liittyviä erityistekijöitä. Johtopäätösten teossa on siksi oltava varovainen. Vuoden 2016 suurta alijäämää selittää se, että vuoden aikana kirjattiin hiippakunnan antamiin avustuksiin Kuopion seurakunnan kirkkorakennuksen ostosumma. Ilman tätä yksittäistä tekijää hiippakunnan tulos olisi ollut ainoastaan noin 50 000 euroa miinuksella, mikä on parempi tulos kuin vuonna 2015.

Hiippakunnan kassan likviditeetti on ollut ajoittain kireä tilivuoden 2016 aikana mutta kuukausittaisista menoista ja avustuksista on kuitenkin selvitty. Kireyttä on lisännyt se, että avustukset Saksasta ovat pienentyneet.

Hiippakunta rahoittaa toimintansa pääasiassa seuraavin keinoin:

- Kolehdit ja jäsenmaksut
- Saadut avustukset sekä Saksasta että kotimaasta
- Testamentit ja lahjoitukset
- Vuokratulot asunnoista
- Tulot leirikeskuksen toiminnasta

Saksasta saadut avustukset koostuvat remontti- ja korjaushankkeiden avustuksista, jotka saadaan jälkikäteen, kun korjauskohde on valmis. Hiippakunnan täytyy siis rahoittaa hankkeet ensin itse, mikä luo rahoitusongelmia. Saksasta saadaan myös papiston ylläpitoon varoja, joiden määrä on vuosittain ollut noin 250 000 euroa. Hankeavustukset ovat kehittyneet eri vuosina seuraavasti:

2011	483 801 e
2012	420 185 e
2013	362 351 e
2014	451 600 e
2015	213 018 e
2016	115 149 e

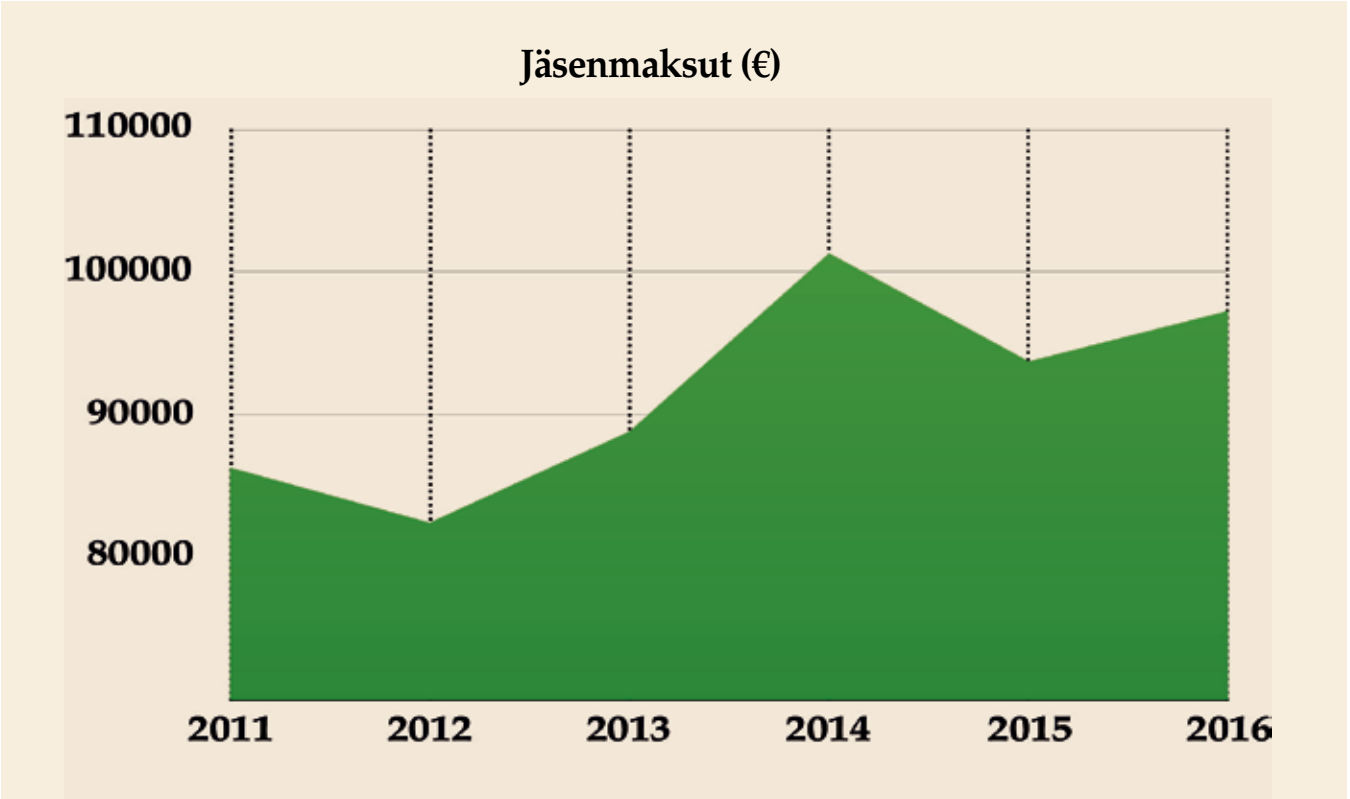

Taulukosta voi havaita, että hankeavustukset ovat pienentyneet viime vuosina. Opetusministeriöltä saatava avustus on noussut viime vuosina. Vuonna 2016 saimme yli 100 000 euroa avustusta, mikä on samaa luokkaa kuin katolisten hiippakunnalleen maksamat jäsenmaksut. Aiemmin avustus on ollut alle 50 000 euroa. Asuinhuoneistojen vuokratuotot olivat vuonna 2016 yli 68 000 euroa, mutta vastike- ym. kulujen jälkeen vuokrien nettotuotto oli noin 26 000 e. Leirikeskus Stella Mariksen tuotot olivat yli 16 000 e, mikä kattaa vain murto-osan leirikeskuksen menoista.

Hiippakunnalle maksetut jäsenmaksut ovat kehittyneet seuraavasti:

2011	86 331 e
2012	82 460 e
2013	88 855 e
2014	101 352 e
2015	93 771 e
2016	97 321 e

Viime vuonna nousua jäsenmaksutuloissa oli 4 %. Suhteutettuna katolilaisten määrään, jäsenmaksuja maksettiin keskimäärin 6,74 euroa vuodessa. Määrä on erittäin vähän. Jäsenten uhrimieltä tarvitaan kirkon talouden turvaamiseksi. Jos jokainen katolilainen maksaisi vuodessa 35 euroa, niin jäsenmaksut nousisivat 505 000 euroon, mikä auttaisi pitkälti turvaamaan hiippakunnan huojuvan talouden.

Vuonna 2017 pyritään monin tavoin parantamaan mahdollisuuksia lahjoittaa avustuksia kirkolle. Parhaillaan on suunnitteilla nettisivut, joiden avulla pääsisi lahjoittamaan avustuksia erilaisiin kohteisiin ja työaloihin, sekä maksamaan jäsenmaksunsa. Lisäksi seurakuntiin ollaan hankkimassa maksukorttipäätteitä, joiden avulla kolehdin voi maksaa kortilla messun yhteydessä. Yleisesti on havaittu, että kirkossakävijöillä ei enää ole entiseen tapaan käteisvaroja taskussaan. Kolehtien määrä onkin useassa seurakunnassa kääntynyt laskuun. Seuraava taulukko kuvaa kolehtien ja muiden avustusten määrää suhteutettuna seurakunnan jäsenmäärään vuonna 2016:

Henrik	23 eur / jäsen
Maria	17 eur / jäsen
Birgitta	19 eur / jäsen
Olavi	44 eur / jäsen
Ursula	33 eur / jäsen
Risti	42 eur / jäsen
Joosef	18 eur / jäsen
Perhe	42 eur / jäsen

Hiippakunta vastaanotti avustuksia kotimaasta ja ulkomaisilta instituutioilta vuonna 2016 noin 509 000 e. Kotimaisista merkittävin oli Opetusministeriö ja ulkomaisista Bonifatiuswerk. Hiippakunta puolestaan avusti eri kotimaisia kohteita 1 373 000 eurolla. Annetuista avustuksista valtaosa eli vajaa 900 000 e kohdistui uuteen seurakuntaan Kuopiossa (Joosef). Hiippakunta maksoi työntekijöidensä palkkoja ja henkilösivukuluja yhteensä 280 000 e, mikä on hiukan edellisvuotta suurempi summa.

Kuurian alaisuuteen kuuluvat keskukset Katolinen tiedotuskeskus, Katekeettinen keskus, Stella Maris ja leiritoiminta. Näiden yksiköiden tulot olivat yhteensä 154 000 e ja menot 192 000 eli kuuria avusti näitä yksikköjä vajaa 40 000 euroa vuonna 2016. Tappiollisin oli leirikeskus. Leirikeskuksen rahoitus ja toiminnallinen tilanne on parasta aikaa selvittelyn alla hiippakunnassa.

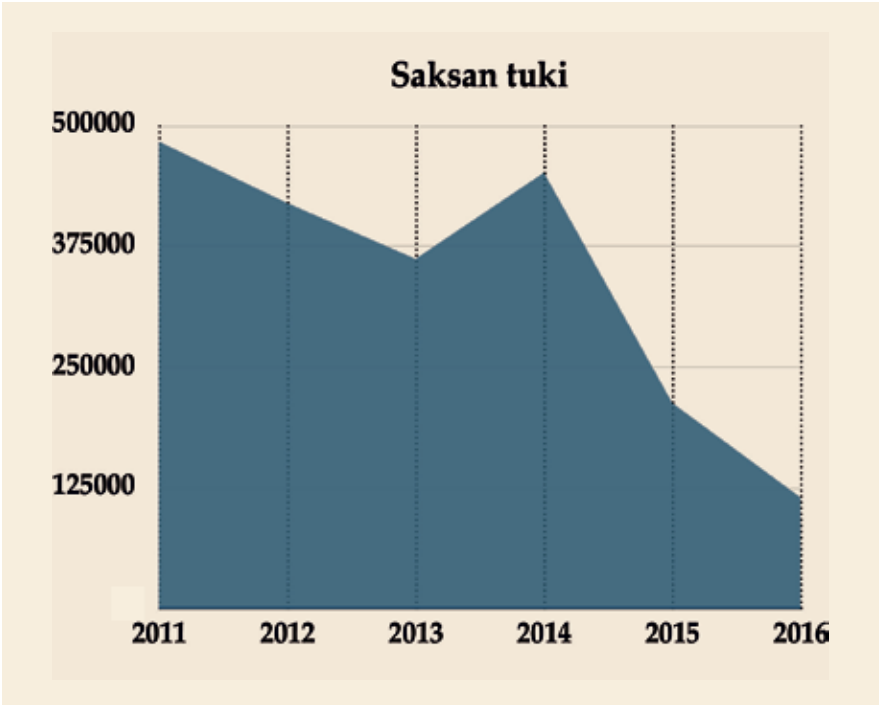

Artikkeleita

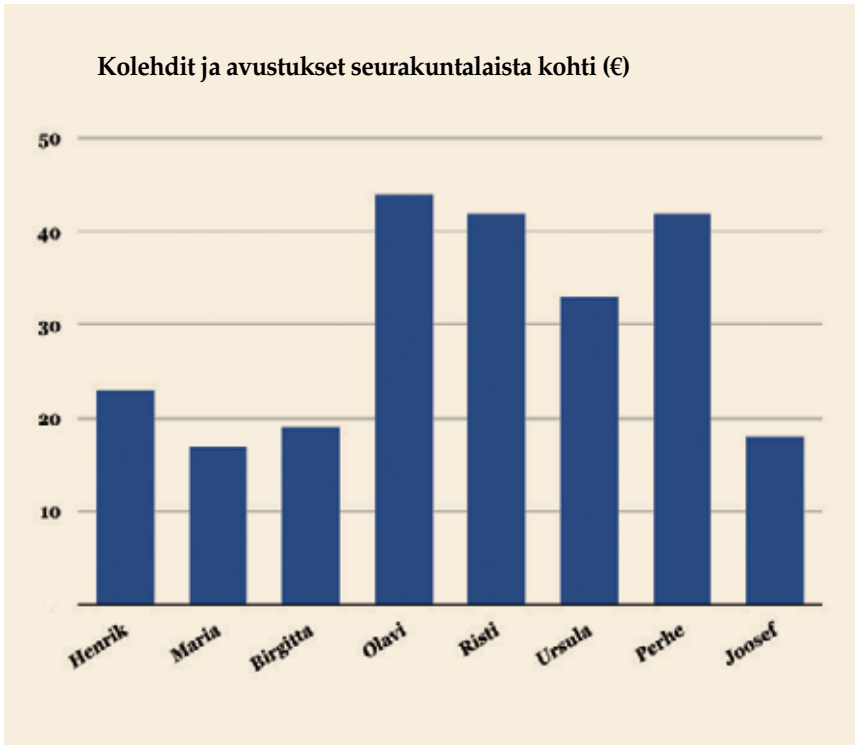

Leirikeskuksessa tarvittaisiin mittavia investointeja rakennusten home- ym. vaurioiden vuoksi. Keskuksen käyttöastetta olisi samaan aikaan saatava korkeammaksi.

Aloitin hiippakunnan uutena ekonomina elokuussa 2016. Toivotan kaikille virkistävää kesää ja kiitän niitä, jotka ovat lahjoituksin tukeneet kirkon työtä!

Peter Kuronen,
hiippakunnan ekonomi
ja taloustoimisto

Om stiftets ekonomi 2016

Stiftets (kurians) bokslut för året 2016 visar som helhet en rejäl summa minus. Summan är nästan en miljon euro. Största orsaken till detta var att stiftet skrev med till utgifterna Kuopios nya kyrkobyggnad och dess köpessumma. Utan köpessumman hade bokslutet varit bara 50 000 euro på minus.

Stiftets ekonomi står inte på säker grund. Orsaker är många. Stödet från Tyskland blir mindre. Men som tur, Undervisningsministeriet har beviljat en större summa stöd nu som tidigare. Lägercentrum Stella Maris går fortvarande på minus, mycket rejält, fast inkomsterna har stigit en aning, till 16 000 e per år. Också hyresintäkterna av stiftets hyresbostäder steg.

Inkomsterna av medlemsavgiften som alla katoliker önskas varje år ge till sin kyrka, har stigit en aning. Nu var den totala summan 97 321 euro (+4%). Summan är inte så stor, om man räknar hur mycket ”en medelkatolik” ger stöd. Hans stöd till kyrkan var endast 6,74 e under hela året! Om varje katoliker kunde årligen betala 35 euro till stiftet, så stiftets ekonomi kunde ligga på mycket säkrare grund.

Stiftet financierar många centrala enhet, t.ex. Kateketiska centrum och Informationstjänst. Stiftet stöder årligen små och svaga församlingar runt om i landet. Stiftet ansvarar också för Lägercentrums verksamhet. År 2016 gav stiftet nästan 1,4 miljoner euro stöd för olika ändamål i kyrkan och dess församlingar. Samma tid mottog stiftet bara 0,5 miljoner euro stöd från olika håll. Speciellt från Undervisningsministeriet och utländska institutioner, så som Bonifatiuswerk.

Vi i stiftet lever i hopp att under pågående året 2017 kan vi skaffa ett nytt moderniserat bokförings- och betalningsprogram. Programmet förbättrar också stiftets rapportering men viktigast av allt är att det uppfyller bättre alla nya krav från myndigheternas sida.

På stiftets vägnar tackar jag, stiftets nya ekonom, och hela ekonomibyrån för alla de medlemsavgifter vi fått ta emot under året 2016! Och trevlig sommar till alla!

Peter Kuronen,
stiftets ekonom och Ekonomibyrån

Caritas-kuulumisia

Caritaskahvila Kuusitiellä vielä 14. kesäkuuta

Suomen Caritaksen Ystävyyden kahvila kokoontuu juhannuksen alla vielä kertaalleen toimistossamme Kuusitiellä – tai säiden salliessa sen edustalla – keskiviikkona 14. kesäkuuta klo 15—17. Caritaksen vapaaehtoiset tarjoavat tavalliseen tapaan kahvia ja syötävää. Ota yhteyttä etukäteen, jos haluat leipoa jotakin tai tuoda voileipätarpeita, tai jos sinulla on aikaa auttaa kahvinkeitossa – muuten riittää, että merkkaat päivän kalenteriin ja tulet käymään: Tervetuloa!

Kevään 2017 viimeinen Ystävyyden kahvila: klo 15–17 keskiviikkona 14. kesäkuuta.

Paastokeräys tuotti runsaat 11.000 euroa

Suomen Caritaksen paastokeräyksen tuotto oli 11.481,54 euroa. Kiitos kaikille, jotka osallistuivat keräykseen. Varoilla tuetaan mm. luomuviljelykoulutusta naisille viidessä kylässä Tamil Nadun osavaltiossa Intiassa. Taulukossa eritellään seurakuntien keräysjakauma.

Suomen Caritaksen paastokeräys

Pyhän Marian srk	3 165,23
Pyhän Henrikin srk	2 233,21
Pyhän Ristin srk	1 913,85
Pyhän Birgitan srk	802,50
Pyhän Olavin srk	550,95
Pyhän Ursulan srk	418,80
Nasaretin pyhän perheen srk	305,00
Pyhän Joosefin srk	255,00
Suorat lahjoitukset	1 837,00
Yhteensä, €	**11 481,54**

Kiitos vapaaehtoisille!

Toukokuun lopulla Tampereella järjestettiin Mahdollisuuksien tori ja Helsingissä Maailma kylässä -festivaali. **Suurkiitos kaikille Caritas-vapaaehtoisille, jotka mahdollistivat osallistumisemme tapahtumiin!**

Mahdollisuuksien torilla Tampereella 2017.

Luostarisuklaata poistohintaan

Ennen kesälomia myymme luostariherkkuja poistohintaan. Nyt saa esim. manteli- ja cointreau-suklaata hintaan kympin kappale tai 3 kpl hintaan 25 € ja viikunakonvehteja hintaan 6 €/kpl tai 3 kpl/15 €. Tule Kuusitielle ostoksille viimeistään maanantaina 19. kesäkuuta.

Caritas kesätauolla 20.6.–31.7.

Suomen Caritaksen toimisto on suljettu kesälomien takia 20.6.–31.7. Palaamme uusin voimin jälkeen elokuun alussa!

Caritas-nytt

Säsongens sista vänkafé 14 juni

Caritas Finlands vänkafé håller öppet igen den 14 juni kl. 15–17 och adressen är som vanligt Granvägen 6. Om vädret tillåter serverar våra volontärer kaffe och tilltugg kl. 15-17 framför byrån, men om vädret inte samarbetar träffas vi inomhus. Ta kontakt på förhand om du vill baka något eller har tid att hjälpa till med kaffet – i annat fall är det bara att dyka upp!
Säsongens sista vänkafé onsdag 14 juni. Kaféet är öppet kl. 15–17. Välkommen!

Tack till våra volontärer

I slutet av maj ordnades Möjligheternas torg i Tammerfors och Värden i bynfestivalen i Helsingfors och vi tackar alla våra härliga volontärer som gjode det möjligt för Caritas att delta i evenemangen!

Fasteinsamlingen inbringade drygt 11.000 euro

Caritas Finlands fasteinsamling inbringade 11.481,54 euro. Tack till alla som deltog i insamlingen. Medlen används bl.a. till att utbilda kvinnor i hållbart jordbruk i Tamil Nadu i Indien.

Caritas på semester 20.6–31.7.

Caritas Finlands byrå på Granvägen i Helsingfors håller sommarstängt 20.6–31.7. Med förnyade krafter återupptar vi arbetet igen från och med början av augusti. Fram till den 19 juni säljer vi klostertillverkade läckerheter till rabatterat pris, så stick dig in för att handla den perfekta gåvan inför sommarens stugbesök!

Caritas News

Social Café season finale on June 14

Caritas Finland hosts one more Social Café before the summer break, so don’t miss out when our volunteers serve coffee and sandwiches at our office in Kuusitie 6 in Helsinki – or outside, if the weather allows –from 3 to 5 p.m. on June 14! Let us know in advance if you can volunteer or help out with baking something, otherwise just show up on the day! Welcome!

Lenten Action generated more than €11,000

Caritas Finland’s Lenten Collection brought in a total of €11,481.54. Thank you to all who took part in the collection. The monies will be used to fund training in ecological agriculture for women in Tamil Nadu, India, among other things.

Thank you to our volunteers!

In late May, the Market of Possibilities event was held in Tampere and the World Village Festival in Helsinki. We wish to thank all our wonderful volunteers – without you Caritas Finland could not have been present at these events!

Summer Break 20.6–31.7.

Caritas Finland’s office in Helsinki will be closed from Tuesday, June 20, until the end of July. Refreshed from our summer holidays we will be back with renewed energy in August! But before the summer break commences, you can come and buy convent-made chocolates at bargain prices. It’s the perfect gift to take along when visiting somebody’s summer cottage, so make sure you do your shopping by June 19 at the latest!

Artikkeleita

Kansalaisaloite eutanasiasta Suomessa

Viime helmikuussa lähetettiin eduskuntaan kansalaisaloite nimeltään ”Eutanasia-aloite hyvän kuoleman puolesta”. Otsikko kuulostaa myönteiseltä. En tunne ketään, joka toivoisi huonoa kuolemaa.

Suoraan kreikasta käännettynä eutanasia-termi tarkoittaa täsmälleen hyvää kuolemaa, mutta mitä eutanasia tarkoittaa käytännössä? Eutanasia on toimenpide, jolla pyritään aiheuttamaan ihmisen ennenaikainen kuolema tiettyjen ehtojen täyttyessä. Kansalaisaloite eutanasiasta määrittelee, että ennenaikainen kuolema pitäisi tarjota potilaille, joilla ”on sietämättömiä fyysisiä ja/tai psyykkisiä oireita, kipuja ja kärsimyksiä, joita ei voida hyvänkään saatto- tai palliatiivisen hoidon avulla ja lääketieteen keinoin olennaisesti lievittää”.

Aikaisemmin olen kirjoittanut kirjan eutanasiasta (”Eutanasia”, KATT 2013). Tässä haluaisin tarjota muutamia kommentteja kansalaisaloitteesta.

Valtion velvollisuudet ja henkilökohtaiset pyynnöt

Ihmiselämän vaaliminen on ollut yhteiskunnan tärkeä velvollisuus demokratian syntymisestä saakka.

Valtio säätelee ihmisten välisiä suhteita varmistaakseen turvallisuuden, vapauden ja rauhanomaisen rinnakkaiselon. Valtio myös suojelee yhteisiä etujamme, jotka kuuluvat jokaiselle ja joiden joukossa juuri jokaisen ihmisen fyysinen elämä on edellytys muiden etujen olemassaololle. Ilman elämää ei ole oikeuksia. Sen vuoksi ensimmäinen oikeus on nimenomaan oikeus elämään.

Valtion velvollisuutena on lainsäädännön kautta suojella kaikkia ihmisiä, erityisesti niitä, joiden perusoikeus elämään on uhattuna esimerkiksi sairauden tähden. Fyysinen elämämme ei missään olosuhteissa saa joutua uhatuksi. Voidaanko sitä eettisesti siirtää yksinomaan yksilön päätettäväksi?

Jokaisen ihmisen oikeus elämään missä tahansa sairauden tai vanhuuden vaiheessa on perusoikeus, joka suojelee meitä muiden asettamilta ja jopa omilta eettisiltä kriteereiltä. Terrori-isku on aina paha siitä kärsiville ihmisille, kun taas jotkut pitävät sitä jopa hyvänä tekijöiden kannalta.

Väitetty oikeus eutanasiaan tai avustettuun itsemurhaan on henkilökohtainen mielipide tai toivomus. Sen hyväksyminen, että jokaisen meistä pitäisi voida kuolla ”hyvin”, on aivan eri asia kuin se, että hyväksytään tietoinen teko lopettaa ihmiselämä, mitä teknisesti ottaen olisikin henkirikos.

Toisaalta demokraattinen valtio ei ole lainsäädäntökone. Se ei voi säädellä kaikkea, sillä silloin valtio puuttuisi kaikkiin asioihin eikä näin ollen todellakaan vastaisi demokraattisen ja vapaan yhteiskunnan ihannetta. Lakiehdotus eutanasiasta koskisi allekirjoittajiensa mukaan vuosittain noin sataa ihmistä. Voidaan kysyä, pitääkö valtion laillistaa tällainen toiminta näin harvoja ihmisiä silmällä pitäen, kun kaikki heistä eivät edes pyydä eutanasiaa. Entä jos joku toinen pienryhmä vaatisi jotakin muuta? Edessämme olisi todella loputon byrokratia.

Itseään arvostavan oikeusvaltion ei myöskään pidä laillistaa kuoleman tuottamista joillekin kansalaisilleen sellaisten olosuhteiden pohjalta, jotka perustuvat subjektiiviseen näkemykseen kivun ja kärsimyksen laadusta. Tällainen tie osoittautuu ennen pitkää vaaralliseksi. Subjektiivisuus on hetkellistä, mutta lopuksi päädytään siihen, että asioita pyritään tarkastelemaan objektiivisesti. Sen seurauksena päätöksen tekevätkin toiset, jopa niin, että se saattaa olla vastoin kärsivän henkilön toivomusta.

Kärsimys, objektiivisesti ottaen, jos se on mahdollista, on ylivoimaista joillekin ihmisille ja toisille taas siedettävää. Kärsimyksen kokemus riippuu jokaisesta ihmisestä itsestään ja muiden mielipiteen vaikutuksesta. Kuka voi olla objektiivinen ratkaisemaan, kumpi on pahempi subjektiivinen kipu: lähiomaisen menetys traagisissa olosuhteissa vai parantumaton syöpä? On olemassa terveitä ihmisiä, jotka eivät ole edes masentuneita, mutta joilla on voimakas halu kuolla kärsimiensä epäoikeudenmukaisuuksien vuoksi. Pitäisikö heillekin antaa mahdollisuus kuolla?

Sekä fyysinen että moraalinen kärsimys ovat tavalla tai toisella osa ihmisen normaalia elämää. Kärsimyksiä tulee kaikin tavoin lievittää, mutta niiden välttämistä ei voida pitää ehdottomana eutanasian oikeuttavana kriteerinä. Lääketieteessä on kuitenkin aina kyse kärsimyksen ja muiden oireiden poistamisesta tai lievittämisestä, ei elämän lopettamisesta.

Vaara piilee siinä, että avattaisiin ovet tällaiselle toiminnalle. Siitä on jo paljon kokemuksia Hollannista ja Belgiasta. Meidän kannattaisi oppia muiden esimerkeistä. Todellisuus osoittaa, että vaikka alussa tilanne voisi olla hallittavissa, vähitellen sitä ei enää pystytä hallitsemaan ja eutanasiaa aletaan soveltaa henkilöihin, jotka eivät sitä halua, jopa lapsiin. Tämä ei ole mitään tieteistarinaa vaan murheellista todellisuutta.

Mitä seurauksia eutanasian laillistamisesta on ollut muissa maissa?

Rajoitetun eutanasian aloittaminen Suomessa voi aiheuttaa ongelmia, kuten on tapahtunut Hollannissa ja Belgiassa, joissa eutanasian laillistaminen on saanut aikaan eettistä vahinkoa yhä enenevässä määrin.

Eutanasia esiteltiin aluksi hoitona, jota saatettiin soveltaa ainoastaan tietyissä kliinisissä äärimmäistapauksissa lain tarkan valvonnan alaisena. Vuosien kuluessa ja tapausten yleistyessä eutanasialta on poistunut sen erityisluonne. Asiaa perusteltiin sillä, että se on menettely, jolla on etuja ja joka on jopa hyväksyttävä hoitomuoto. Eutanasia on valheellisin perustein voittanut palliatiivisten hoitojen kanssa käydyn taistelun, koska se on kivuttomampi, nopeampi, esteettisempi sekä taloudellisempi. Siitä on tullut sairaalle vaadittava oikeus hyvään kuolemaan, sukulaisille mukavampi lähtötapahtuma, joillekin lääkäreille helppo ja aikaa säästävä menettelytapa ja terveydenhuollon ammattilaisille menettely, joka takaa parhaan mahdollisen kustannustehokkuuden.

Niille alan ammattilaisille, jotka hyväksyvät vapaaehtoisen eutanasian, tahatonkin eutanasia muuttuu moraalisen johdonmukaisuuden seurauksena vel-

Artikkeleita

voitteeksi, josta ei voi kieltäytyä. Lääkäri saattaa järkeillä, että joidenkin päätöksentekoon kykenevien potilaiden elämä merkitsee niin vähän ja kustannukset ovat niin suuret, ettei potilaan elämä enää ole kannattavaa. On hyvin helppoa vapauttaa potilas oikeudestaan saada valita, jatkaako hän elämäänsä. Tätä menetelmää voidaan soveltaa muihinkin sairaisiin ja näin eutanasia vähitellen korvaisi palliatiivista hoitoa.

Tällä tavalla eutanasiatoimenpiteet lisääntyvät. Aina, kun puututaan oikeuslaitoksen perustaan heikentämällä ihmiselämän puolustamista, tuloksena on elämän tuhoamista. Ennakkotapauksena voidaan mainita abortti: aluksi se rajoittui vain muutamiin poikkeustapauksiin, mutta nyt on käytännössä siirrytty melkeinpä vapaavalintaiseen aborttiin. Ennenaikaisen kuoleman aiheuttamisen ympärille alkaa kehittyä jopa liiketoimintaa: Zürichissä on jo tarjolla avustettu itsemurha, jota markkinoidaan kuolemanmatkana.

Kuoleman kulttuurin laajentumisen riskit

Elämme yksilökeskeisessä yhteiskunnassa, jossa jokainen ihminen vaatii henkilökohtaisia etuja itselleen. Oikeus ”hyvään kuolemaan” liitetään oikeuteen ”hyvään elämään”. Valitettavasti ihmisten lopettaminen ennen syntymää sillä perusteella, että he tulevat kärsimään tai aiheuttavat kärsimystä, on eutanasian peilikuva: toisen ihmisen kuoleman tuottaminen ennen hänen luonnollista kuolemaansa.

Länsimaihin ollaan juurruttamassa kuoleman kulttuuria. Kuolema nähdään helppona ratkaisuna ongelmiin, joihin ei ole muuta kuviteltua ratkaisua. Tällaisia ratkaisuja ovat abortti, eutanasia, sota, jopa kuolemanrangaistus. Niihin kaikkiin liittyy lisäksi taloudellisia näkökohtia. Tieteestä on tulossa vähitellen bisnestä.

On merkillepantavaa, että esimerkiksi hedelmättömyystapauksissa, joissa pariskunnat haluavat lapsia, tarjoutuu mahdollisuus koeputkihedelmöitykseen käytännöllisenä ratkaisuna. Mutta se ei ole todellinen ratkaisu. Koeputkihedelmöityshoitojen käynnistäminen on tuonut mukanaan omat ongelmansa, kuten pakastetut alkiot, alkioiden tuhoaminen niitä kohtuun siirrettäessä ja biologisten ja adoptiovanhempien väliset lakiongelmat. Tällä hetkellä keskustelun kohteena on kohdunvuokraus. Kuitenkaan nämä pyrkimykset eivät ole ratkaisseet hedelmättömyyden ongelmaa vaan pikemminkin lisänneet ongelmia.

On jokseenkin ristiriitaista taistella rikollisten kuolemanrangaistuksen poistamiseksi humanitaarisista syistä ja samalla laillistaa viattomien ihmisten kuoleman aiheuttaminen humanitaarisista syistä. Eikö ennemmin kannattaisi käsitellä kivun ja kärsimyksen ongelmaa ja yrittää löytää siihen oikea ratkaisu kuin avustaa kärsivää henkilöä kuolemaan?

Oikea ratkaisu

Kansalaisaloitteessa tuodaan esiin myös oikea ratkaisu: ”On tärkeää huolehtia siitä, että kunnat ja/tai sairaanhoitopiirit velvoitetaan järjestämään adekvaattia ja korkeatasoista palliatiivista hoitoa ja saattohoitoa ja että niitä on saatavilla kattavasti koko Suomessa.”

Yhteiskunnallisena ja lääketieteellisenä haasteena on kehittää tehokasta palliatiivista lääkehoitoa, joka hyväksyy ihmisen kiputilat, tämän kivun hallitsemista ja kärsimyksen lievittämistä. Todellinen vaihtoehto eutanasialle ja epäinhimilliselle hoitokohtelulle on kuoleman inhimillistäminen. On autettava sairasta elämään parhaalla mahdollisella tavalla elämänsä viimeiset päivät. Siksi on elintärkeää, että sairasta tuetaan ja kohdellaan hyvin ja että niin lääkäri, perheenjäsenet kuin lähiympäristökin sitoutuvat huolehtimaan hänestä.

Monissa tapauksissa eutanasiapyynnöt johtuvat siitä, että sairaan hoitosuhteesta puuttuu empaattinen vuorovaikutus. Eutanasia perustuu epätoivoon ja asenteeseen, joka viestittää: ”Mitään ei ole enää tehtävissä hyväksenne.” On autettava elämään, vaikka se aina ei ole helppoa. Pitää myös sallia toisen kuolla, mutta tappaminen ei ole oikea ratkaisu. Vastaus eutanasiapyyntöön ei ole eutanasian laillistaminen, vaan tarvitsemme parempaa sosiaali- ja terveysalan koulutusta ja parempia menetelmiä. Palliatiivisen hoidon tavoitteena on vastata sairaan kaikkiin tarpeisiin silloin, kun hänellä on pitkälle edennyt progressiivinen sairaus tai sairaus, joka johtaa kuolemaan lyhyellä aikavälillä. Palliatiivisten hoito-ohjelmien laajentaminen on hyvin tärkeää, jotta voisimme paremmin palvella sairaita.

Joissakin tapauksissa palliatiivinen sedaatio on ainoa mahdollinen keino hoitaa oireita, joita ei voida hallita tavanomaisella lääkityksellä. Tämän tyyppisen sedaation käyttö, joka on aina terapeuttinen keino eikä peitelty keino aiheuttaa kuolema, on perusteltavissa ainoastaan näissä tilanteissa. Ennen sen käyttöönottoa tulee informoida potilasta siitä, että hän voi kuolla tulematta tajuihinsa. Hänelle pitää myös antaa mahdollisuus jättää hyvästit omaisilleen ja huolehtia hoitamatta jääneistä velvoitteistaan.

Elämän valinta

Eutanasia ei kuulu ihmisoikeuksiin. Se ei esimerkiksi sisälly Euroopan ihmisoikeussopimukseen. Ei ole olemassa oikeutta yrittää kuolemaa kolmannen osapuolen tai viranomaisten avustuksella. Oikeus henkilökohtaiseen riippumattomuuteen ei ole tärkeämpi kuin valtioiden velvollisuus suojella hallintovaltansa alaisena olevien kansalaistensa elämää.

Eutanasian laillistaminen vaikeuttaisi terapeuttien tekemää työtä muun muassa kehitysvammaisten, masentuneiden ja vakavasti sairaiden parissa. Henkilöt, jotka auttavat vakavasti vammautuneita tai vaikeissa olosuhteissa eläviä, kokevat, että heidän työtään sabotoidaan toisella vaihtoehdolla, eutanasialla, joka laillistamisen jälkeen tarjoaisi houkuttelevan mahdollisuuden löytää helppo ulospääsy sairaalle.

Laillistettu eutanasia ei estäisi lainvastaisia eutanasian muotoja, vaan vahvistaisi niitä. Kuten abortissakin, sellaisen lain hyväksyminen, joka hyväksyy eutanasian ”kaikkine tarvittavine valvontamuotoineen”, ei estäisi lain kiertämistä: esimerkiksi luvan kirjoittamista potilasta tutkimatta, leväperäisyyttä lain soveltamisessa ja laajamittaista lain väärinkäyttöä. Valitettavasti meidän päivinämmekin Suomessa kuolee sairaita sen vuoksi, ettei heitä ruokita – sillä perusteella, että he ovat parantumattomasti sairaita.

Kuoleman aiheuttamista ei ole koskaan pidetty lääketieteellisenä vaihtoehtona

Kuoleman tuottamista ei ole koskaan pidetty lääketieteellisenä vaihtoehtona. Pienestä pitäen halusin tulla lääkäriksi. Isäni kysyi minulta, miksi. Vastaukseni tuli nopeasti, ikään kuin se olisi jo etukäteen mietitty: haluan parantaa ihmisiä, pelastaa ihmishenkiä ja välttää tarpeetonta kärsimystä. On kyse elämän valinnasta. Olen varma, että sekä lääkärit että sairaat ovat tästä kanssani samaa mieltä.

Yleisvikaari Raimo Goyarrola

URKUMUSIIKIN
JUHLAA KATEDRAALISSA

URKUREITA LÄHELTÄ JA KAUKAA

HENRI HERSTA
(Helsinki)

Urkukonsertti Pyhän Henrikin katedraalissa torstaina 6. heinäkuuta 2017 klo 18.00.

URKUMUSIIKIN
JUHLAA KATEDRAALISSA

URKUREITA LÄHELTÄ JA KAUKAA

SANTERI SIIMES
(Helsinki)

Urkukonsertti Pyhän Henrikin katedraalissa torstaina 3. elokuuta 2017 klo 18.00.

Raimo Goyarrola
EUTANASIA
Muutamia lääketieteellisiä ja eettisiä kysymyksiä

Nykyisessä yhteiskunnallisessa keskustelussa eutanasialla tarkoitetaan monia eri asioita: jotkut esimerkiksi samaistavat arvokkaasti kuolemisen eutanasiaan. Tämä johtaa usein väärinkäsityksiin. Sen vuoksi on tärkeää määritellä, mitä eutanasialla kulloinkin tarkoitetaan.

KATT, nid. 45 s. Hinta 8,–

Dynaamisen kasvun aikaa uuden piispan johdolla

Pastoraalineuvoston kokous 1978.

Katolisen kirkon vaiheita itsenäisessä Suomessa OSA 6

Kun Paul Verschuren asetettiin virkaansa piispa Cobbenin seuraajana 29.7.1967, ei kukaan vielä osannut arvata, miten pysyvän jäljen hän tulisi jättämään. Toki alku ei ollut hänelle helppoa. Hän oli nuori ja häntä odottivat monet haasteet pienessä ja syrjäisessä hiippakunnassa, jonne tullessaan hän oli kokenut todellisen kulttuurishokin.

”Maa, jossa oli pelkkää metsää, pelkkää vihreätä joka paikassa. Ei ihmisiä, ei asumuksia, vain metsää ja villiä luontoa. Kunnes tajusin, että nämä ihmiset tuntevat nämä kaikki kasvit, että jokaisella ruoholla on nimi, että he rakastavat ja arvostavat tätä luontoa – silloin aloin ymmärtää näitä ihmisiä, näitä suomalaisia.”

Silloin hän alkoi ymmärtää, että vaikka suomalaisilta puuttuivat Keski-Euroopan komeat katedraalit ja mahtavat näkyvät monumentit, heillä oli historiansa, josta he olivat ylpeitä. Tämä havainto antoi piispa Verschurenille sen pohjan, jolta hän sitten alkoi rakentaa hiippakuntaansa.

Oli luonnollista, että nuori ja tarmokas apulaispiispa oli tuntenut itsensä usein turhautuneeksi toimiessaan jo väsyneen piispa Cobbenin alaisena. Nyt hän alkoi soveltaa käytäntöön Vatikaanin II:n kirkolliskokouksen antamia uusia ohjeita. Kansankieltä alettiin käyttää messussa, vaikka se aluksi herättikin vastustusta. Vanhoista perityistä tavoista on aina vaikea luopua, mutta vähitellen hiippakuntalaiset hyväksyivät muutokset ja innostuivat niistä. Alttarit käännettiin, kansa tunsi olevansa osallinen ehtoollisen viettämisessä ja suomenkielisiä lauluja alkoi kuulua messun yhteydessä yhä useammin. Myös kirkolliskokouksen asiakirjoja käännettiin suomeksi vapaaehtoisten hiippakuntalaisten voimin.

Neuvostojen perustaminen

Hiippakuntaan perustettiin mm. pastoraali- ja seurakuntaneuvostot. Huolimatta niiden neuvoa-antavasta statuksesta piispa Verschuren arvosti suuresti niiden antamaa tietoa seurakuntien ja hiippakunnan elämästä ja tarpeista.

Vuonna 1975 Fides raportoi eri seurakuntien neuvostoista: ”Uudet seurakuntaneuvostot valittiin kolmeksi vuodeksi ja valituiksi tulivat:

Helsingin Pyhän Henrikin seurakunta: Sisar Irma Väisänen, lääket. kand. Seppo J. Rotinen, fil. tri. Ulla M. Gripenberg, teol. kand. R. Marjatta Jaanu-Schröder, kapteeni Niilo H. H. Mohell ja vakuutusvirkailija Birgit M. Lindeman.

Teemu Sipon diakonivihkimys 8.1.1977.

Helsingin Pyhän Marian seurakunta: Sisar M. Vénard Le Beau, ekon. lis. Per-Edvard Paul, mus. opisk. Caterina M. P. Stenius, kassanhoitaja Anna-Maija E. Gorski, rakennusmestari Pentti V. Löwenhild ja fil. kand. Tove Riska.

Turun Pyhän Birgitan seurakunta: Johtaja Wittorio Casagrande, johtaja Peter Schleutker, pankinjohtaja Veikko Virtanen, rouva Pia Virtanen, ekonomi Anton Casagrande, lehtori Anton Landon, lehtori Christopher Grapes ja rouva Rita Drake.

Jyväskylän p. Olavin seurakunta: Sisar Joannita Boerlage, insinööri Otmar Donner, lääket. lis. Anna-Liisa Jokinen, lehtori John-Yves Paré, rouva Ester Reponen ja myymälänhoitaja Henrik Starczewski.

Tampereen Pyhän Ristin seurakunnassa vaalit pidetään vasta ensi vuonna.”

Pastoraalineuvosto kokoontui ensimmäisen kerran piispantalossa 31.8.-1.9.1974. Neuvostoon kuului seitsemän maallikkoa viidestä seurakunnasta, kolme pappia ja kaksi sisarta. Kokous alkoi lauantaina klo 9.30 Pyhän Hengen votiivimessulla piispantalon kappelissa, minkä jälkeen ryhdyttiin heti työhön. Lauantaiaamupäivä kului kokonaan pastoraalineuvoston luonnetta, toiminta-alaa ja organisaatiota koskevien kysymysten käsittelyssä. Piispan sanojen mukaan maallikkojen ääni rikastuttaa kirkkoa ja katolinen kirkko Suomessa tarvitsi kuuluviin erityisesti suomalaisen äänen, joka voi antaa hiippakunnalle oman leimansa.

Lauantaina keskusteltiin alustusten pohjalta aiheesta ”Hiippakunta yhteisönä”. Sunnuntaina päädyttiin muutamiin suosituksiin: ”On rohkaistava seurakunnallisten pienryhmien syntymistä, onhan havaittu, että usein tie kirkkoon käy tällaisen pienen ryhmän kautta, jossa luodaan henkilökohtaisia suhteita toisiin uskoviin, eikä ole aina välttämätöntä, että tällaisilla pienryhmillä olisi pappi tai sääntökuntalainen johtamassa ryhmää. On myös syytä ryhtyä perustamaan sellaisia ryhmiä, joiden puitteissa vasta katolilaiseksi tulleet ja katolilaiseksi aikovat voivat oppia tuntemaan kirkon elämän sen uskovien ja elävän elämän kautta.

On pyrittävä saamaan nuoret viihtymään paremmin kirkossa, ja olisi myös syytä harkita sellaisen nuorille tarkoitetun kirjan julkaisemista, joka ottaa kantaa sukupuolisuuteen ja moraaliin ja näiden nuorille aiheuttamiin ristiriitoihin katolisesta näkökulmasta.”

Sunnuntaina Henrikin kirkossa pidetyssä messussa, jonka piispa vietti neuvostoon kuuluvien pappien kanssa, hän sanoi ”Olen iloinen, että tämän ensimmäisen pastoraalineuvoston kokouksen päätöksenä on yhteinen messu Henrikin kirkossa. Tämän messun vietossa haluamme kiittää Jumalaa siitä, että hän on antanut meille tämän neuvoston ja sen kautta tilaisuuden toimia kirkon hyväksi. On vielä liian varhaista sanoa, millaiseksi tämä neuvosto kehittyy. Toivon, että siitä tulee tärkeä elin hiippakunnassamme ja että kaikki hiippakuntalaiset tuntevat osallistuvansa sen toimintaan.”

Ekumenia

Piispa Verschurenin aikana myös ekumenia alkoi kukoistaa. Ensimmäisenä katolisena paikalliskirkkona maailmassa Katolinen kirkko Suomessa liittyi Suomen Ekumeenisen neuvoston jäseneksi jo vuonna 1968. Piispa Verschurenia kuunneltiin, häntä haastateltiin eri us-

Artikkeleita

konsuuntien lehtiin ja hänen mielipiteitään kunnioitettiin ja arvostettiin sekä Suomessa, Pohjoismaissa että muualla Euroopassa. Pohjoismaiden katolisen piispainkokouksen puheenjohtajana hän toimi useaan otteeseen. Vuonna 1973 Pyhä istuin nimitti hänet toistamiseen Vatikaanin Kansojen evankelioinnin kongregaation neuvoston jäseneksi.

Tosin ei ekumeniakaan sujunut täysin kitkattomasti suuresta innostuksesta huolimatta. Tänään ei ole kummallista seurata katolista messua televisiosta, radiosta tai netistä, ja katolisia ilta- ja aamuhartauksia kuuntelevat sujuvasti myös ei-katolilaiset kuulijat. Jonkinlaista pelkoa kuitenkin ilmeisesti tunnettiin, sillä 1970 Fides kertoi otsikolla ”Kansa on yhden messun arvoinen” seuraavaa:

Emmaus 1978, oikeallta isä Guy Barbier, isä Abbé Pierre ja Aulis Junes.

”Odottamattoman epäekumeenisia kannanottoja sai jo ennakolta aikaan paaston viidentenä sunnuntaina radioitu katolinen messu. Liittyen Kansan Raamattuseuran lehden Sanan mielipiteeseen maamme luterilaisen kirkon epävirallinen pää-äänenkannattaja Kotimaa lausui kolmannessa pääkirjoituksessaan 13. maaliskuuta yllä olevan otsikon alla seuraavasti: ’Ajatelkoon kuinka ekumeenisesti tahansa, menettely (= katolisen messun radioiminen ainoana jumalanpalveluksena mainittuna sunnuntaina) on loukkaus Suomen kansaa ja ev.lut. kirkkoa kohtaan.’” Fides reagoi tähän harkitsemattomaan lausumaan ihmettelemällä.

Katedraalin remontti

Hiippakunnan kasvaessa myös rakennuksia oli huollettava. Varsinkin Pyhän Henrikin kirkko oli päässyt huonoon kuntoon. ”Henrikinkirkko on laho, nimittäin sen lattia,” ilmoitti nimimerkki Henrikinkirkon puutarhatonttu v. 1972. ”Kauan, olosuhteisiin katsoen, eivät ole kestäneet nämä lankut, jotka edellisen korjauksen yhteydessä tulivat niiden komeiden leveiden tilalle. Ne kestivät kauemmin, vanhanaikaista paksua tavaraa kun olivat. Mutta jollei syvemmälle menevää korjausta tehdä, mikään puu ei tässä lattiassa kestä. Vika on siinä, että kirkon alla on umpikallio ja sen ja lattian välissä tyhjää tilaa, jossa ilma ei vaihdu. Eikä vähemmästä kuulemma ole apua kuin siitä, että lattia poistetaan ja alle valetaan betoni, niin että koko tyhjä tila lattian alla täyttyy… Muovi olisi kai halvinta, mutta toivottavasti sentään saadaan puuta tai kivilaattoja, eihän yli satavuotiaaseen kirkkoon muovimatto sovi alkuunkaan.”

”Penkitkin pitäisi uusia. Ne eivät nyt juuri ole lahot, mutta perin kolhiintuneet ja nitisevät ja natisevat. Ja vetoisuudeltaan väärin mitoitetut, kirkkoon toisivat uudet penkit aika tavalla lisää istumapaikkoja… Kirkon suurin remontti tarvitaan kuitenkin kuorissa. Se on tämä uusi liturgia, joka sitä vaatii. Pääalttari pitäisi saada eteenpäin, vai pitäisikö sanoa taaksepäin – niin paljon, että pappi sopii sen taakse. Nythän on ollut pakko käyttää tilapäisalttaria.

”Tämä alttarinsiirto taas vaatii muita muutoksia. On ensinnäkin järjestettävä kuorin korokeporrastus toisella tavalla. Ja alttarikaappi on tietysti siirrettävä muualle, sehän kätkee muuten selebrantin taakseen. Nykyisessä liturgiassa ei oikeastaan voi puhua alttarikaapista, vaan on käytettävä tabernaakkeli-nimitystä koska kaappi ei enää kuulu alttarille. Se sijoitetaan johonkin kuorin sivuseinälle; toisena vaihtoehtona on se kohta, josta nyt seurakuntaa tähyää Pyhä Joosef. Hän joutuu siinä tapauksessa tietysti vaihtamaan seisomapaikkaa. Ja kaikki tämä vaatii tietysti seinien maalauksen myös.”

Peruskorjauksen takia kirkko oli suljettuna vuoden 1980 syyskuusta lähtien. 120 vuotta vanhassa kirkossa uusittiin mm. kuoriosa, lattia, penkit, sivukappeli, lehterin portaat ja rippituolit. Myös uusi luonnonkivestä tehty pääalttari saatiin puisen alttarin tilalle. Remontin laskettiin olevan valmis seuraavan vuoden maaliskuussa, ja Pyhän Henrikin kirkko otettiinkin juhlallisin menoin jälleen käyttöön sunnuntaina 29. maaliskuuta.

Alttariin sijoitettiin jäännöksiä niistä pyhistä, jotka edellisillä kerroilla oli haudattu Pyhän Henrikin kirkon alttareihin, ja uusina pyhän Olavin ja pyhän Birgitan jäännöksiä. Piispa kirjoitti tästä seurakunnille: ”Alttaria vihittäessä sen sisään suljetaan pyhän marttyyrikuninkaan Olavin jäännöksiä. Ne ovat peräisin Oslon tuomiokirkossa säilytettävistä pyhän Olavin jäännöksistä ja olen ne saanut Oslon piispalta. Alttariin suljetaan myös jäännöksiä pyhästä Birgitasta. Ne muistuttavat tästä Pohjolan suuresta pyhimyksestä. Usein alttariin sijoitetaan jäännöksiä useammastakin pyhästä, mutta en ole tällä kertaa halunnut tehdä näin. Voimme ehkä odottaa päivää, jona piispa Henrikin jäännökset jälleen löytyvät.”

Piispa Verschuren ehti nähdä Henrikin saapumisen hänelle pyhitettyyn kirkkoon. Pieni pyhäinjäännöslipas, jonka sisällä on pieni palanen Henrikin kyynärluuta, saattoi aikanaan piispa Paulin tämän viimeiselle matkalle.

Vieraita ja ilouutisia

Myös muualla hiippakunnassa rakennettiin ja korjattiin. Englantilaisen koulun lisärakennus vihittiin käyttöön sunnuntaina 21. syyskuuta. Turun seurakunta sai 1966 uuden tyylikkään kirkon, ja huhtikuun 30. päivänä seurakunta sai Kölnin hiippakunnan lahjoituksena vastaanottaa uuden kauniin ristin entisen alttarikrusifiksin tilalle. Kölniä edustivat paikalla hiippakunnan edustajana prelaatti Franz Schmelzer ja ristin tekijä, taiteilija Karl Schubert.

Käytännön ekumeniaa harrastettiin Itä-Helsingissä: katolista messua saatiin viettää joka kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina Puotilan kappelissa, joka on entinen viljamakasiini.

Vatikaanin ”ulkoministeri” mons. Agostino Casaroli vieraili Helsingissä Etykin esivaiheen yhteydessä 1973. Tapaus oli historiallinen, sillä Pyhä istuin oli nyt ensimmäistä kertaa vuoden 1815 Wienin kongressin jälkeen mukana selvästi poliittisessa konferenssissa. Mons.Casaroli piti messun Henrikissä kauniina sunnuntaiaamuna kokouksen päätyttyä. Hän puhui saarnassaan kauniita sanoja Suomesta, maasta, joka on niin rakas Pyhälle isälle. Casaroli oli vieraillut Suomessa myös heinäkuussa 1970, jolloin hän oli Jyväskylän kesässä esitelmöinyt aiheesta ”Ideologioiden Eurooppa”. Samana vuonna Suomessa vieraili myös Senegalin presidentti Léopold Sédar Senghor, joka osallistui viimeisen vierailupäivänsä aamuna messuun Henrikin kirkossa.

Piispa Verschuren vihki 8.1.1977 Tampereella Pyhän Ristin kirkossa diakoniksi suomalaisen Teemu Sipon, ja saman vuoden toukokuun 28. päivänä Teemu Sippo sai pappisvihkimyksensä Pyhän Marian kirkossa Helsingissä.

Köyliön pyhiinvaellus jatkui, vaikka välillä lehden palstoilla ihmeteltiinkin, miksi muista seurakunnista tulee niin vähän väkeä. Huomautettiin jopa hiukan närkästyneinä, että Henrik ei suinkaan ole vain henrikiläisten, vaan kaikkien Suomen katolilaisten suojelija. Jo 1971 raportoi Fides, että pyhä Henrik on nyt saamassa velkaansa takaisin köyliöläisiltä, jotka tähän saakka ovat antaneet köyliöläisen Lallin hengen puhallella sen yli. Järven vettä on uhannut saastuminen ja matala järvi kasvaisi pian heinää, jollei sitä nyt hyvissä ajoin ryhdyttäisi pelastamaan. Järven ympäristö on vanhaa kulttuuriseutua, siellä on viikinkiajan polttohautoja, muinaiskalmistoja ja kivikauden muistoja. Satakunnan seutukaavaliitto oli herännyt huolehtimaan historiallisesta järvestä.

Varkaita

Kaikki tapahtumat eivät kuitenkaan olleet yhtä iloisia. Vuonna 1972 Tampereella oli Pyhän Ristin kirkko saanut ikäviä jouluvieraita. Kun rahallinen saalis oli jäänyt laihaksi, olivat miehet, joita oli kaksi, mellastaneet kirkossa ja rikkoneet ulko-oven lisäksi myös kaappien ovia, yrittäneet irrottaa vuorikristalleja löytämästään kalkista, runnelleet tabernaakkelia ja viskelleet hostiat hajalleen. He joutuivat tietenkin kiinni ja saivat kuritushuonetta vuoden ja neljä kuukautta sekä menettivät ehdonalaisen vapautensa.

Vorot vierailivat samana vuonna myös Studium Catholicumin tiloissa Ritarikadulla, jossa tuohon aikaan pidettiin ovet auki samoin kuin kirkoissakin. Varastetun omaisuuden arvoksi laskettiin n. 1500 markkaa. Varkaiden käsiin joutui erityisen kaunis kalkki, hopeinen, kullattu; hopeapateeni, kaksi kristallista kynttilänjalkaa sekä neljä alttariliinaa.

Kirkkojen aarteet ovat aina houkuttaneet pitkäkyntisiä. Fides lainasikin Uudessa Suomettaressa 22.11.1899 ollutta uutista: ”Yöllä t. k. 11 päiwää wasten oli waras murtautunut täkäl. katolilaisen seurakunnan kirkkoon ja sieltä warastanut 16 kpl. puoli naulaa painawia tuohuksia, jotka yhteensä maksoiwat 17 mk. sekä pari liinaa, joista jumalanpalweluksen aikana käytetään alttariastioiden alla. Waras oli tunkeutunut kirkkoon särkemällä alimaiset ruudut kirkon yhdestä ikkunasta. Sakariston owen oli hän awannut kalwamalla kolon oween, joten lukko ei enää pitänyt. Murtowarkauden tekijänä on otettu kiinni sotilas ensimmäisen suomenmaalaisen tarkka-ampujarykmentin 7 komppaniasta, Johan Schumoffskij, joka t. k. 9 päivänä oli lähtenyt kasarmista karkuteille. Kun S. t. k. 12 päiwänä otettiin kiinni, oli hänellä kadonneet liinat sekä eräs awain, joka samalla kertaa oli kirkosta häwinnyt. S., joka on 24 w. wanha ja kotoisin Zarenin kylästä Lomachin kuwernementtia Puolassa, kieltää tekonsa.”

Tuula Luoma OP

Lähteet

Fides, vuosikerrat 1970-80
Studium Catholicumin lehtileikekokoelma
Finlandia Catholica

Eugène Burnand: Pyhä Franciscus ja veljet keskustelevat Jumalasta, 1919. Alla vanha Itämeren alueen kartta 1600-luvulta.

Jarno Tarkoma

Fransiskaanit Itämerellä OSA II

Fransiskaanien tulo Suomeen

Suomessa ei pitkiin aikoihin ollut fransiskaanien konventteja. Niiden toimintaan ei ollut resursseja eikä ehkä tarvettakaan, koska vähäiset veljet pystyivät toimimaan köyhien ihmisten keskuudessa muillakin tavoin. Fransiskaanien toiminta oli ihmisläheistä ja keskittyi saarnaamiseen ja sielunhoitoon. Vaikka messut pidettiinkin latinaksi, mendikantit sekä saarnasivat että opettivat kansankielellä. Fransiskaanit ja dominikaanit toimivat asutuksen keskellä. Silloinkin kun konventti perustettiin kaupunkien ulkopuolelle, kuten usein Pohjoismaissa keskiajalla, ympärille useimmiten kehittyi nopeasti kaupunkimainen yhteisö. Fransiskaanit vaelsivat eniten. Vanhan sanonnan mukaan:

Bernardus valles, Benedictus colles amabat,
oppida Franciscus, celebres Dominicus urbes.

Saarnatoimintansa ja opettamisen lisäksi fransiskaanit myös pyrkivät huolehtimaan sairaista perustaen hospitaaleja. Asutus helpotti toiminnan rahoittamista, joka mendikanteilla perustui suureksi osaksi almuihin.

Fransiskaanit pyrkivät tavoittamaan ihmisiä ja siksi heidät tapasi useimmiten väenkokouksista, markkinoilta ja kansanjuhlistakin. Fransiskaanit toimivat Suomessa väliaikaisen majoituksen varassa jo 1200-luvulla. Visbyn ja Tukholman veljien oletetaan saarnanneen Suomessa. Jalmari Jaakkolan mukaan Pyhän Henrikin ihmeiden luettelo, joka on peräisin 1280-luvulta, mainitsee Erlendus (Erland) -nimisen fransiskaanipapin. Erlendus parantui päänsärystään pyhän Henrikin vigilian aikana tekemänsä lupauksen ansiosta. Vuonna 1317 paavi Johannes XXII määräsi bullassaan Turun piispaa kieltämään minoriitteja myöntämästä synninpäästöä pannaan julistetuille ylimyksille, mikä viittaa jo vakiintuneeseen sielunhoitotyöhön.

1300-luvulla fransiskaanien läsnäolo Suomessa laajeni ja 1400-luvun alussa perustettiin konventteja. Todennäköisesti piispa Maunu piti tällöin ensiarvoisena fransiskaanien halua saarnata ja levittää kansankielistä hartautta myös syrjäseuduilla. Joka tapauksessa fransiskaanien läsnäolo ja toiminta Suomessa oli vakiintunutta, kun 1400-luvun kivikirkkojen rakennuskausi alkoi. Lohjan ja Hattulan kirkkojen kattomaalausten joukossa on myös pyhän Franciscuksen stigmatisaatio. Franciscuksen ja Claran puuveistoksia on säilynyt keskiajalta. Kastelholman linnankirkko omistettiin viidelle fransiskaanimarttyyrille, jotka muslimit surmasivat Marokossa ja jotka paavi Sixtus IV (itsekin minoriitti) kanonisoi vuonna 1481. Tyrvään kirkossa oli Pyhän Bernardinuksen patsas.

Keskiajalla Suomeen perustettiin kolme fransiskaanikonventtia: 1300-luvun lopulla Viipuriin, 1400-luvun alussa Raumalle ja 1400-luvun puolivälissä konventti Kökariin. Viipuri yhdessä Tukholman harmaiden veljien konventin kanssa oli pohjoisen Itämeren fransiskaanikonventtien ketjun päätepiste. Vaeltavia fransiskaaneja kävi Suomessa saarnaamassa esimerkiksi Tukholmasta ja Gotlannista.

Viipurin konventti perustettiin Bero Balkin, Rauman fransiskaanikonventti Maunu Tavastin ja Kökar hänen seuraajansa Olavi Maununpojan aikana. Talousasioissakin tarkka Maunu järjesti muun muassa Rauman konventin rahoituksen inkorporoimalla Rauman seurakunnan tulot luostariin. Fransiskaanien toiminta jäi kuitenkin sielunhoidolliseksi eikä saanut hiippakunnan johtavassa piirissä näkyvää asemaa.

Viipurin ja Rauman fransiskaanikonventtien omaa arkistomateriaalia ei ole säilynyt. Mainintoja niistä löytyy hajanaisesti keskiaikaisista lähteistä kuten kirjeistä, kauppakirjoista ja testamenteista. Kaikille kolmelle fransiskaanikonventille rakennettiin kivikirkko 1400-1500-lukujen vaihteessa.

Viipurin konventti

Ristiretkikausi oli päättynyt Karjalassa Pähkinäsaaren rauhaan vuonna 1323. Sen jälkeen Ruotsin puoleiseen Karjalaan oli perustettu katolisia seurakuntia, kuten Viipuri, Jääski ja Äyräpää. Vuonna 1392 perustettiin Viipurin dominikaanikonventti. Viipurin fransiskaanikonventtikin perustettiin kaupungin pohjoisosaan todennäköisesti 1300-luvun puolella, koska konventin ensimmäinen esimies Clemens Ragvaldi oli todistamassa Vadstenan birgittalaisten dokumenttia vuonna 1403. Samana vuonna paavi määräsi Turun, Upsalan ja Tallinnan kirkolliset viranomaiset suojelemaan uutta konventtia. Turun piispana oli tuolloin Bero Balk. Fransiskaaneista on asiakirjoissa vähemmän mainintoja kuin dominikaaneista, mutta kuten Leinberg (1890) kirjassaan luostareista huomauttaa:

> *Men häraf är man för ingen del berättigad till det antagande, att Minoriternas i vårt land verksamhet också varit mindre intensiv, än Svartbrödernes. Tvärtom har man allt skäl till den förmodan, att Franciskanerne med sina öfverhufvud ringare anspråk stodo massan af folket närmare och förstodo så äfven bättre än Dominikanerne att lämpa sin själavård efter den finska allmogens behof.*

Se, että fransiskaanit olivat köyhiä, näkyy muun muassa Viipurin linnanpäällikön Krister Nilssonin gardiaani Clemens Olaville antamasta suosituskirjeestä Tallinnan pormestaria varten vuonna 1433. Fransiskaanit saivat kerjäämisen lisäksi myös lahjoitustuloja. Erik Axelsson Tott, Viipurin linnanpäällikkö, lahjoitti 1481 fransiskaaneille Nuoran maatilan Viipurin pitäjässä korvauksena kolme kertaa viikossa pidettävästä sielunmessusta. Viipurin fransiskaanikonventti sai myös testamenttilahjoituksia: vuonna 1445 esineistöä ja hevosia Muolaan (Äyräpään) kirkkoherralta Henrik Makerlandilta, vuosina 1449-1453 Pohjois-Suomen laamanni Henrik Clausson Diekniltä mm. kultasormus, vuonna 1455 Lucia Olofsdotter Diekniltä (edellisen leski) mm. hopeatuoppi, vuonna 1494 laamanni ja ritari Greger Mattsson Liljalta mm. 4 markkaa hopeaa, vuonna 1508 Magnus Frilleltä viljaa.

Maanomistus oli fransiskaaneille sisäinen kiistakysymys, mutta konventuaalien hyväksymä. Käytännön toimeentulo köyhässä maassa pakotti ottamaan vastaan kiinteää omaisuutta. Konventin saamat lahjoitukset olivat vähäisiä ja ilmeisesti veljien päivittäiskustannukset maksettiin pienillä ja paikallisilla almuilla. Varsinaista maanviljelystä veljet eivät itse harjoittaneet, eivät kalastustakaan, vaikka omistivatkin kala-apajia. Kuninkaiden suosio oli hyödyksi. Kuningas Kaarle Knuutinpoika, joka tunnettiin fransiskaanien ystävänä, toimi jonkin aikaa Viipurista käsin.

Fransiskaanit liikkuivat saarnaamassa Karjalan erämaiden asutuksilla. Koska alue oli välimaastoa Ruotsin ja Novgorodin ja katolisen ja ortodoksisen kirkon välillä, veljiltä vaadittiin paitsi kärsivällisyyttä myös kykyä kohdata vastapuolen kannattajia. Fransiskaanit saarnasivat ahkerasti Viipurissa ja Karjalassa kilpaillen sekä dominikaanien että paikallisten sekulaaripappien kanssa. Sekulaaripapit saarnasivat ja ottivat vastaan rippejä ja uhrilahjoja vain kirkoissa, mutta fransiskaaneille savupirtti ja tienristeys olivat yhtä otollisia paikkoja Kristuksen sanoman levittämiseen. Tämä herätti ilmeisesti jonkin verran pahaa verta. Fransiskaanit saattoivat myös ylläpitää konventin yhteydessä koulua, mutta tästä ei ole varmaa tietoa.

Viipurin konventin ensimmäinen esimies oli nimeltään Clemens Ragvaldi. Huomattavimpaan asemaan keskiajalla kohonnut suomalainen mendikantti oli tohtori Stephanus Laurentii OFM, joka toimi Viipurin konventin

Artikkeleita

Deus meus et omnia.

esimiehenä 1470-luvulla ja nimitettiin myöhemmin fransiskaanien Dacian provinssin ministeriksi Lundissa 1478. Hän oli provinsiaalina vuosina 1478–1493. Vuonna 1486 hän johti Viipurissa fransiskaanien Dacian provinssin kokousta ja lisäksi provinsiaalikokouksia Bergenissä 1484, Enköpingissä 1487 sekä todennäköisesti Nestvedissä 1489, Jönköpingissä 1491 ja Randrusissa 1493.

Isä Stephanus toimi myös aktiivisesti observanttien ja konventuaalien välisessä kiistassa. Suomessa toimivat fransiskaanit kuuluivat lähinnä konventuaaleihin, kun taas observantismi valtasi jalansijaa Tanskasta käsin. Tanskan kuningas Kristian kannatti fransiskaanien hajottamista kahteen osaan ja saikin paavi Sixtus IV:ltä tukea, mutta Stephanus Laurentii matkusti 1481 Dacian provinsiaalina Roomaan vuonna 1481 ja sai paavin peruuttamaan kahtiajaon. Tältä matkalta Stephanus toi tuliaisina viiden Marokossa murhatun veljen reliikit, jotka hän luovutti Kastelholman linnankirkolle. Stephanus teki uuden Rooman matkan 1489, ja tällöin paavi Innocentius VIII antoi bullan, jolla pyrittiin takaamaan provinssin yhtenäisyys. Tämä ei johtanut Stephanuksen haluamaan tulokseen ja hänet erotettiin 1493 Randersin provinsiaalikapitulissa.

Isä Stephanus Laurentii haudattiin Kökarin luostariin:

"Vicesimus quintus frater Stephanus Laurentii Finno, Doctor Theologie, electus 1478 in Capitulo provinciali Lundensii obiit 1496 sepultus in Conuentu Tyckekarl Finlandiae"

Provinsiaaliministeriksi valittiin tanskalainen observantti, joskin Ruotsin konventuaalit saivat oman provinsiaalivikaarin. Riidat jatkuivat reformaatioaikaan saakka. Vuonna 1526 ruotsalainen provinsiaaliministeri siirsi Suomen konventit fransiskaani Vincentius Kampen alaisuuteen. Kampe oli Grönlannin titulaaripiispa, joka toimi Turussa piispan vikaarina kahden vuoden ajan ennen dominikaani Martin Skytten tuloa.

Viipurin konventti kirkkoineen lienee ensin ollut puurakenteinen. 1495 alkoi kivikirkon rakentaminen. Kirkko valmistui vuonna 1520 eikä ehtinyt olla pitkää aikaa käytössä; mendikanttien toiminta kiellettiin lopullisesti vuonna 1536. Reformaatio vei Viipuristakin munkit ja luostarin rakennukset jäivät vähälle käytölle. Pikkuvihan jälkeen 1740-luvulla rakennukset, mukaan lukien kirkko, purettiin. Lopullisesti rakennusten jäänteet katosivat 1950-luvulla kommunistien toimesta. 1930-luvulla kirkon ja luostarin paikalla suoritetut kaivaukset tehtiin vaillinaisesti.

Rauman konventti

Fransiskaanit eivät perustaneet konventtia Turkuun todennäköisesti siellä jo sijaitsevan dominikaanikonventin takia, vaan valitsivat lähellä sijaitsevan Rauman alueen, joka näytti tarjoavan liikenteellisesti sopivan paikan. Leinbergin mukaan luostarin perusti Tukholman Gråmunkeklostret.

Rauman fransiskaaniluostari on kaupungissa keskeisellä paikalla. Jalmari Jaakkolan mielestä se on perustettu ennen kaupungin syntyä (kaupunkioikeudet Rauma sai 1442). Luostari rakennettiin Raumanjoen varrelle. Ensimmäinen maininta luostarista *"sancti Francisci brödrom i Rawmo"* on tosin vasta vuodelta 1449. Dacian provinssissa fransiskaaniluostarit perustettiin yleensä merellisille paikoille. Jaakkolan mielestä fransiskaanien omistukset Lapijoen suulla sekä Tarvon- ja Aikonsaarella viittaavat intresseihin kaupankäynnin ja merenkulun piirissä. Raumasta tulikin 1400-luvulla menestyvä kauppakaupunki. Rauman erinomainen satama oli myös luostarin kannalta tärkeä ja meri yhdisti Itämeren fransiskaanikonventit toisiinsa. Lisäksi fransiskaanit vuokrasivat myöhemmin kauppapuodin Naantalista birgittalaisilta – vuokrasopimus vuodelta 1489 on säilynyt.

Luostari sai lahjoituksia. Jouluna 1449 ritari Henrik Diekn lahjoitti jyviä ja karjaa. Diekn oli toiminut Turun linnanpäällikkönä ja oli itsekin Pariisin maisteri, mahdollisesti myös piispa Olavi Maununpojan sukulainen. Diekn vaimoineen teki 1449-1455 suuria testamenttilahjoituksia paitsi Raumalle, myös Tuomiokirkolle ja Naantalin luostarille. Vuonna 1486 laamanni Hartvig Garp ja vuonna 1508 Magnus Frille tekivät testamenttilahjoituksia. Rauman luostari sai omistukseensa lahjoitusten kautta joitakin maatiloja (Hankkila, Ottila, Soikas, Tarvonsaari, Aiko).

Rauman ensimmäinen luostarikirkko (Pyhän Ristin kirkko) oli todennäköisesti puuta ja rakennettu 1420-luvulla. Myöhemmin 1500-luvun alussa rakennettiin samalle paikalle luostarin kivikirkko, Pyhän Ristin kirkko, joka on säilynyt keskiaikaisessa asussaan. Seurakunnan käytössä oli Pyhän Kolminaisuuden puukirkko. Kaupungissa oli myös

Rauman keskiaikaisen fransikaaniluostarin säilynyt Pyhän Ristin kirkko nykyään.

keskiajalla rakennettu erillinen seurakunnan kivikirkko, joka myöhemmin 1640 tuhoutui tulipalossa. Kahden kivikirkon rakentaminen samaan pienehköön kaupunkiin oli jo sinänsä osoitus Rauman menestyksestä kaupankäynnissä.

Luostarikirkko on kaksilaivainen ja noudattaa fransiskaanikirkoille jo 1200-luvulta alkaen tyypillistä pohjakaavaa, mihin kuului myös kuorin rakentaminen päälaivan jatkeeksi. Sivulaiva sekä munkkien asuin- ja talousrakennukset olivat päälaivan pohjoispuolella. Markus Hiekkasen mukaan kirkon suunnittelija oli niin kutsuttu Huittisten mestari. Piispa Arvid Kurki on itse saattanut käydä katsomassa kirkkoa piispantarkastuksen yhteydessä syyskuussa 1512. Kirkon maalaukset ovat osin säilyneet, niitä on restauroitu 1800-luvulla. Sven Melleniuksen kuvauksen mukaan vuodelta 1772 oli kirkossa jäljellä konventin esineistöä ja myös puuarkkuja, joissa oli pergamentteja ja kirkkotekstiilejä, mutta ne ovat ajan saatossa kadonneet.

Konventin kymmenkunta munkkia toimivat rannikkoseuduilla ja sisämaassa, he kiersivät Pohjanmaalla ja Hämeessä asti saarnaamassa ja sielunhoitotyössä. Nimeltä tiedämme vain yhden, pappismunkki Jöns Petrin OFM (1492). Konventin yhteydessä oli ilmeisesti myös alkeiskoulu, vaikka kaupunki olikin pieni – asukkaita oli 1500-luvun lopulla ehkä 600. Dokumenteissa mainittu *Collegium Raumense* sen sijaan todennäköisesti tarkoitti itse konventtia eikä sen yhteydessä toimivaa korkeampaa koulua. Piispa Martti Skytten OP isä lähetti poikansa kouluun Raumalle ennen tämän siirtymistä Turun katedraalikouluun, joten fransiskaanien opetuksen on täytynyt olla hyvin järjestettyä.

Rauman perinteinen käsityötaito, pitsinnypläys, tuli todennäköisesti tunnetuksi konventin kautta. Leinbergin teorian mukaan Rauman munkit lähettivät Naantaliin tyttöjä birgittalaissisarten oppiin ja näin nypläystaito siirtyi Raumalla. Munkit eivät itse tehneet käsityötä, mutta katolinen kirkko käytti tekstiileissään runsaasti pitsejä ja myös aateliston ja porvareiden vaatetuksessa ne tulivat suosituiksi.

Rauman fransiskaanikonventti lakkautettiin reformaation myötä 1538.

Kökarin konventti – Hamnö

Kökar oli jo 1200-luvulta lähtien osa laivareittiä Tanskasta Tallinnaan. 1300-luvulla ja aikaisemminkin Kökarin seudut olivat ainakin osittain merirosvojen hallitsemia. Alukset periytyivät viikingeiltä – kyky sekä purjehtia että soutaa teki mahdolliseksi navigoida vaikeillakin saaristoväylillä. Itämeren silloinen korkea suolapitoisuus mahdollisti laajan turskanpyynnin ja Kökarin ympärille keskittyi 1500-luvulle saakka tuottoisa kalastustoiminta. Väestömäärä kasvoi ja asutus muuttui pysyväksi. 1500-luvun alussa tiedetään Kökarin vesilla kalastaneen kerrallaan satoja venekuntia, sekä silliä että turskaa.

Kalastajaväestö ja hyvät liikenneyhteydet vetivät puoleensa myös fransiskaaneja, joiden arvellaan toimineen Hamnön saarella jo 1300-luvulla. Tällöin saarella lienee jo ollut puukirkko ja hautausmaa. Fransiskaanit rakensivat saarelle konventin vuonna 1449. Ensimmäinen säilynyt mainінta on vuodelta 1472 Tukholman fransiskaanien diaariossa: *"MCDLXX secundo obiit Renerendus Pater Frater Ericus Olaui Lector quondam Gardianus Tiokkakarlensis, hic sepultus de Sudermannia"*. Ericus Olofsson OFM oli siis ollut Kökarin gardiaani. Vuonna 1484 mainitaan *"Kiökars Klöster"*.

Konventti perustettiin todennäköisesti Tukholmasta käsin, ehkä provinsiaaliministerinä toimineen Johannes Nicolain (1432-1468) aloitteesta. Rahoitus hoidettiin ilmeisesti niin, että Turun piispa inkorporoi veljeskunnalle koko Hamnön saaren ja lisäksi osuuksia lähikylistä, pienempiä saaria ja kalastusoikeuksia (silakka-apajia ja nuottaosuuksia). Kökarin konventti mainitaan kolmessa testamentissa: vuonna 1484 ahvenanmaalainen Cort Hartvigsson lahjoitti esineistöä, vuonna 1508 Turun entinen linnanvouti Magnus Frille testamenttasi viljaa ja vuonna 1512 Clemet Hovenskel viljaa. Talviset olosuhteet Itämerellä haittasivat suuresti kalastusta. Voidaan olettaa, että veljet joutuivat elämään kuukausien ajan sään pakottamina klausuurissa.

Kivikirkko luostaria varten rakennettiin ilmeisesti 1500-luvun alkuvuosina. Arkkitehtuuriltaan kirkko ei ollut tyypillisesti fransiskaaninen, vaan yksilaivainen. Runkohuoneen itäpuolella oli kuori ja länsipuolella traditio kertoo seisoneen jykevän tornin, joka näkyi kymmenen meripeninkulman päähän. Sören Norbyn tanskalainen laivasto käytti tornin näkyvyyttä hyväkseen suunnistaessaan vuonna 1507 ryöstöretkelle Ahvenanmaalle. Messuja vietettiin ainakin Pyhän Marian juhlapäivinä sekä varsinkin fransiskaanien omien pyhien juhlina: pyhä Franciscus 4.10, pyhä Clara 12.8, pyhä Antonius Padovalainen 12.6 ja pyhä Bonaventura 30.7. Veljet kuljettivat kannettavat alttarit veneillä ulkosaarille ja ehkä myös luodoille kalastajien keskuuteen.

Paikallisen tradition mukaan (1700-luku) luostarissa asui munkkina Per Diekn (Petrus Diaconus), jota kutsuttiin epiteetillä *helig*. Legendan mukaan munkki Petrus oli rakentanut konventin ja haudattu kirkkoon, jossa hänen hautaansa kunnioitettiin reformaation jälkeenkin. Minoriittien Dacian ministeri, suomalainen tohtori Stephanus Laurentii kuoli 1496 Tanskassa ja hänet haudattiin Kökarin luostarikirkkoon. Reformaatio lopetti Kökarin konventin ja 1539 veljestö jätti Hamnön lopullisesti maaomaisuuden tultua peruutetuksi. Tällöin kalastuskin oli jo saaliiden pienentyessä vähentynyt ja asukkaat alkaneet siirtyä muualle. Luostarikirkon paikalle rakennettiin 1760-luvulla kivikirkko, jonka rakenteissa käytettiin osittain fransiskaanikirkon muureja. Keskiaikaisesta esineistöstä on säilynyt kasteallas (mahdollisesti 1200-luvulta) ja vuonna 1978 löydetty hopeinen kalkki, josta oli 1800-luvulla tehty lipputangon nuppi.

Yhteenveto

Fransiskaanit ehtivät toimia Suomessa noin neljännesvuosituhannen. He tavoittivat suomalaiset heidän omalla äidinkielellään, viestien Kristuksen sanomaa suomalaisen elämänmuodon ja työnteon keskellä. Fransiskaanien spirituaalinen joustavuus kattoi uskonnon Italian mahtavien kirkkojen marmorialttareista Suomen metsien savupirttien kannettaviin alttareihin. Fransiskaanikonventit eivät ehtineet toimia pitkään, mutta niiden syntyminen osoitti, että pyhän Franciscuksen ajatukset ja niihin pohjautuva työ oli Suomessakin tehnyt läpimurron. Fransiskaanien toiminta Suomessa oli sekä ajallisesti että paikallisesti laajempaa kuin pelkästään kolmen etelässä sijaitsevan konventin perusteella voisi luulla: sielunhoitotyötä ja pitkiä metsä- ja järvitaipaleita, savupirttejä, siellä täällä kaukana toisistaan sijaitsevia seurakuntakirkkoja, silakoita, leipäkyrsiä, kalastajia ja metsästäjiä.

Fransiskaanien toiminta Suomessa jätti henkisen jäljen, joka näkyy nimistön lisäksi myös yhteiskunnan luonteessa ja historiassa. Fransiskaanit ja dominikaanit laskivat pohjan Suomen kristillisyydelle, suomen kielen käytölle ja koulutustasolle. Luterilaiset sanoivat: *Religione reformata sunt hic Monachi propulsi,* mutta veljien vaikutusta ei voitu häätää eikä heidän muistoaan tukahduttaa.

Jarno Tarkoma OFS

På Svenska

Ursulinsystrarna
110 år i Finland

Många känner kanske inte till att ursulinerna varit aktiva i Finland/Ryssland i 110 år. De grundade redan 1907 en skola och internat i Sankt Petersburg. De var även aktiva i grundandet av det ursprungliga ”Stella Maris” (Merentähti) i Terijoki på Karelska näset. Instrumentell i samarbetet med Finland var mons. Carling, den första finlandssvenska katolska prästen.

Ursulinerna grundades i Brescia i Italien i 1535 av Angela Merici. Det finns flera ursulinerkongregationer i världen. Våra ursuliner, ”de grå ursulinsystrarna”, grundades av det polska helgonet Ursula Ledóchowska 1920 med stamort i Pniewy, Polen. Den Heliga Stolen fastställde ordens regler 24.6.1923 och slutligen 21.11.1930. Orden spred snabbt och har idag ca 900 systrar i ca 100 kommuniteter i 14 länder. Orden har även många martyrer och varit aktiv i att rädda flera judar undan nazisternas folkmord. Under kommunismen arbetade orden delvis hemligt under jorden.

Vi får tacka biskop Paul Verschuren för att vi fått ursulinerna tillbaka till Finland på 1970-talet. Systrarna i Engelska skolan blev äldre och det behövdes nytt blod inom katolsk undervisning. Man hade alltid ”vetat” att man kommer tillbaka till Finland. Mariastatyn i Terijoki i samband med Stella Maris-centret var vägvisare både för lokala seglare och för systrarnas framtid. Systrarna lyfte fram att man aldrig får se till kostnaderna utan först till behovet. Det är det pastorala som bör vara riktgivande.

I Finland finns det idag fem ursulinsystrar, två i Jyväskylä och tre i Helsingfors. Deras verksamhet omfattar religionsutbildning i flera skolor, de sköter om barnträdgårdar, de besöker sjuka och ensamma samt för den heliga eukaristin till dem, de sköter också om bokföring och andra praktiska uppdrag.

Jag hade möjlighet att träffa tre systrar en sen kväll i Helsingfors nämligen syster Renata, som för tillfället leder den lilla kommuniteten, syster Eugenia och syster Barbara.

Systrarnas visdomsord:

”Man får kraft genom att hjälpa andra.”
”Gud har en plan för var och en av oss. Vi skall bara vara öppna att följa den.”
”Utan tro är livet tomt.”
”Inom kyrkan kan man hitta Gud.”
”Att hjälpa andra är en attitydfråga.”
”Man ber ännu i vissa katolska familjer.”
”Föräldrarna skall umgås med sina barn, de måste vara närvarande i barnens vardag.”
”Det finns familjer i vilka barnen kan anses vara ’föräldralösa’, föräldrarna umgås helt enkelt inte med dem.”

Syster Renata kommer från en ekumenisk familj. Hennes mormor var ortodox prästbarn. Hon konstaterade att det för många som lever i ett blandäktenskap inte är lätt i Finland. Den andra parten förstår helt enkelt inte vad ett katolskt religiöst liv innebär med dagliga böner, söndagsmässa, bikt osv.

Syster Renatas väg till klostret var klar från början. Hon stöddes av sin mamma och släktingar som redan gått i kloster. Reträtter, katolska scouter och bönegrupper förstärkte ytterligare hennes kall. Då hon gick i klostret meddelade hon att hon inte ville fara utomlands. Idag har hon bott 26 år i Finland. Hon har verkat både i Jyväskylä och Helsingfors främst som religionslärare och i barnträdgården. Hon sitter även i det Kateketiska centrets styrelse.

Syster Eugenia har verkat i Finland sedan 1977 eller 40 år. Som liten flicka ville hon bli präst. Redan som barn hade hon ett starkt böneliv. Hennes föräldrar och far- och morföräldrar var exempel härpå. Allt arbete inleddes med en kort bön. Veckans höjdpunkt var att få gå till kyrkan på söndagen. Efter studenten ville hon studera till läkare. Hon inledde sina studier, men klosterkallet vann över studierna. Idag undervisar hon religion i många skolor. Hon får ofta av sina elever höra kommentarer om den levande tron såsom ”bara du tror och ingen annan” och ”när du dör slutar då religionen/tron?”

Syster Barbara är känd för många småbarnsföräldrar i Helsingfors. Hon kommer från en starkt troende familj var både mamman och pappan öppet bekände sin tro i bön. Man bad rosenkransen och för sina närmaste. Hennes religiösa liv var aktivt och starkt redan tidigt. Hon deltog i reträtter, katolska ungdomsevenemang, vandringar och pilgrimsfärder. I familjen fanns en tradition och atmosfär att hjälpa andra. Beslutet att gå i klostret var helt konkret, hon måste välja mellan att åka till USA eller gå i kloster. Hon valde det senare. Hon växte upp i det kommunistiska Polen. Religionsundervisningen måste vara hemlig och utanför den officiellt organiserade undervisningen.

Det var biskop Paul Verschuren som kallade henne till Finland 1983. Hon har undervisat religion och ansvarar nu för barnträdgården.

Systrarna lyfte fram tre områden som de ansåg vara problematiska i dagens samhälle och Finland. Den första är att man lever sin tro, för det andra föräldrarnas ansvar för sina barn och deras tro samt för det tredje den katolska gemenskapen.

En döpt katolsk kristen person har ansvar för sin egen, men också för sin medmänniskas tro. Vårt eget exempel och hur vi förhåller oss till vår tro, hur vi ber, går i mässa, tar del av sakramenten och deltar i samtal och debatter med andra kan vara inspirationer för medmänniskors religiösa liv och beslut. Systrarna var stark influerade av sin katolska omgivning och av sina föräldrar samt av sina far- och morföräldrars öppet bekända tro. Den var kanske avgörande för deras klosterkallelse.

För det andra har föräldrarna ett speciellt ansvar för sina barns religiösa uppfostran. Det är i hemmet som man genom exempel och anvisningar skapar en katolsk värdegemenskap för sina barn. Dagliga böner, tillit till Gud i svåra situationer, regelbundna besök i mässan är exempel på detta. Tacksägelse när något bra händer är också viktiga signaler för barnen.

Systrarna var synnerligen olyckliga för den nya alieneringen mellan föräldrar och deras barn. Föräldrarna slutar allt mer att umgås med sina barn. Barnen spenderar allt mer tid framför sina icke kommunikativa mobiler, iPads, Facebook, Instagram och TV. Kommunikationen blir mekaniserad och opersonlig. Hundratals Facebookvänner är surrogat för personlig kommunikation med omedelbar feedback.

Systrarna lyfte fram flera tragiska fall var småbarn dagligen sitter eller ligger framför sin mobil. I många fall beter sig föräldern på samma sätt. Mamman eller pappan vill inte ens tala med barnet. Kommunikationen, bönelivet och det goda exemplet försvinner. Livet blir ett ”surrogatliv” utan verkligt innehåll.

För det tredje lyfte systrarna fram vikten av katolska gemenskaper var unga katoliker kan göra saker tillsammans. Dessa gemenskaper är få i och med att Juventus och de katolska scoutkårerna inte längre finns. En viss katolsk ungdomsgemenskap uppkommer under sommarlägren i Stella Maris. Dessa är viktiga i att skapa kontakter mellan unga katoliker från olika delar av landet. Man lär sig där att man hör till en större katolsk gemenskap. Också de stora internationella ungdomsevenemangen är här av vikt. Trots dessa svårigheter var systrarna inte pessimistiska eller negativa.

Det var stämningsfullt och berikande att tala med systrarna. De levde en levande tro varje dag. Dagarna är långa och fulla av arbete. Därför kunde vi träffas först sent på en torsdagskväll. Följande morgon var jag upp i staden redan kl. 06:00 och träffade, till min förvåning, syster Eugenia som redan var på väg till Borgå för att ge religionsundervisning. Hon var en äldre dam som stod på Narinkens torg och väntade på bussen. Jag frågade varför hon inte var inne i foajén. Svaret var kanske inte det jag väntade mig: ”Siellä on niin ahdistavaa” – det är så betryckande där.

Jan-Peter Paul

In English

Everybody, coming in contact with any being whatsoever, has wishes and desires, expectations and hopes, dreams and tales. More so, for an Institution that aims at governing the internal lives of numerous people of all nations.

The Church I long for: Unity in Diversity

A Universal Message

Each individual sees the Church and her mission his own way, wanting her to make real the dream he nurtures about her. Sometimes these are turned into personal realities, as if the Church, as it is the case, were at one's service to reach one's ends. The maxim, 'unity in diversity' may have become too common in our ears that at times it even seems to be meaningless in daily practice. Yet on looking at the most thriving establishments in history, one cannot fail to identify clear traces of unified-variety producing magnificent results. The Church is a living witness to this rule of thumb ever since its inception. Yet many a time, she has fallen short of coming to grasp with the very core of her founding charter, namely, that Christ came to save all people irrespective of their origin, status, character, gender, or faith. For the closing verses of Matthew's Gospel narrative leave us with the commissioning words of Jesus to go and proclaim the Good News to all nations, nations that are defined by their diversity. This diversity, beautiful as it looks, has often scared off Church authorities and driven her into a stifled severity that is not only inward looking but also unaccommodating.

I long for a Church for the poor. I long for a Church that does not make distinctions among people. I long for a Church that solves my problems. I long for a Church… and so on and so forth. But what is the purpose of the Church? What does the Church understand as her purpose? These are the two extremes that constitute the kernel of our quest. Between what I really long the Church to be and what the Church herself is, or shows herself out to be. One should only look at the composition of Jesus' 12 Circle of Friends (disciples) that accompanied him in his ministry. It was so multifaceted that it leaves us wondering

how they managed to maintain a cohesion amongst each other. Sure, there must have been moments of friction but these have become for us pillars or bluntly put, cofounding fathers to Christianity. The numerous examples in the gospel narratives in which Jesus worked marvels among 'foreigners' can only leave us astounded. The account in the book of Acts tells us that when the Holy Spirit descended on the Apostles in the form of fire tongues, they proclaimed the Good News in all the languages of the earth at that time! Somehow overdone of course, but the glad-tidings is that this package left no one uncovered. This is the spirit that drove the first preachers of the Word: that the message was universal and had to reach all corners of the world just as their master had instructed in his farewell address.

Unity of Belief

The life long experience of the Church, has made her go through many of experiences in relation to herself, to the world and to her mission, that brought her to understand always better her proper mission, and how to go about it gradually and in serene manner. At the beginning, it is clearly observable from the Gospel narration, that the first friends of Jesus were of diverse origin. Galileans, Nazarenes, tax collectors, Zealots and so on. The Lord, in this diversity of members of his college of apostles, formed a compact body, strongly united among themselves. This was the wish he nurtured, when on the day before he suffered, he prayed his father for them. "That all may be one" (Jn. 17).

The Unity of the Church was then grounded on the strong spirit of belonging that was cemented by the presence of the Holy Spirit given at Pentecost that made the little growing community into the new people of God united in the same profession of faith. This seems to have been the key point of unity, the Unity of belief. The unity of the Church then was a matter of having all peoples, share the same faith, whatever their origins. Evangelization of the Middle East and Europe from that time, was based on getting disciples for Jesus, teaching them the commandments, baptizing in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit. (cf. Mt 28).

First Millennium

The first millennium of the Church did not pay too much attention to the diversity of peoples but was more concerned with the rooting of the faith in Jesus Christ. The numerous collections of rules express a variety of ways of expressing this faith, that was generally accepted as the treasure of the Church as a whole. The schism of 1054 was the beginning of difficulty in the Unity of faith itself. The end of the first millennium presents a much different outlook. The Gregorian reform that comes after the name of Gregory VII brought the Church to an organization of the Church centralized on the Holy Father in Rome as the centre of unity, universally accepted, urging a relationship with various Churches to turn to Rome as the reference for major matters. This was protracted in the midst of the various societal changes in the European society, the various struggles with temporal powers. It was not an easy move, that finally brought to the exit of popes to Avignon in 1306, another blow that was to end up in the western schism. This Church whose unity had been deeply disturbed struggled to see to it that it was reunited at the Council of Constance, in 1414, though disturbed again almost a century after, with the Protestant reformation. The unity of the Church's doctrine was so disturbed from its roots that there was need to bring things back to normal.

Council of Trent

The late reaction of the Church to this serious wound came only in the Council

Continue on the next page

Nuorille

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Almut, rukous ja paasto
Matt. 6:1-5, 16-18

”Varokaa tuomasta hurskaita tekojanne ihmisten katseltavaksi, muuten ette saa palkkaa taivaalliselta Isältänne. Kun siis autat köyhiä, älä toitota siitä niin kuin tekopyhät tekevät synagogissa ja kujilla, jotta ihmiset kiittelisivät heitä. Totisesti: he ovat jo palkkansa saaneet.

”Kun annat almun, älköön vasen kätesi tietäkö mitä oikea tekee, jotta hyvä tekosi pysyisi salassa. Isäsi, joka näkee myös sen, mikä on salassa, palkitsee sinut.

”Kun rukoilette, älkää tehkö sitä tekopyhien tavoin. He asettuvat mielellään synagogiin ja kadunkulmiin rukoilemaan, jotta olisivat ihmisten näkyvissä. Totisesti: he ovat jo palkkansa saaneet.”

”Kun paastoatte, älkää olko synkän näköisiä niin kuin tekopyhät. He muuttavat muotonsa surkeaksi, jotta kaikki varmasti huomaisivat heidän paastoavan. Totisesti: he ovat jo palkkansa saaneet.

”Kun sinä paastoat, voitele hiuksesi ja pese kasvosi. Silloin sinun paastoasi eivät näe ihmiset, vaan Isäsi, joka on salassa. Isäsi, joka näkee myös sen, mikä on salassa, palkitsee sinut.”

Kommentti

Luultavasti nykyään ei useinkaan tapahdu sitä, mistä Jeesus puhuu. Itse asiassa ja valitettavasti on juuri päinvastoin. Jeesus näyttää meille kolme asiaa, jotka tarvitsemme hengelliseen elämään: almut, rukouksen ja paaston.

Nämä kolme asiaa ovat kuin jalat, joihin pöytä voi nojata. Tuo pöytä on minun pyhitykseni. Siksi on erittäin tärkeä miettiä sitä. Jos puuttuu yksikin jalka, koko pöytä kaatuu maahan. Samoin voi tapahtua, jos jalat ovat eri pituisia. Kolmen jalan pitää kasvaa yhtaikaa.

Almu puhuu anteliaisuudesta ihmisiä kohtaan ja Jumalaa kohtaan. Antaminen ja antautuminen ulospäin on välttämätöntä, jotta tyhjentyisin itsestäni. Ehkä minulla ei ole riittävästi rahaa ratkaistakseni köyhyyden ongelman maailmassa, mutta ainakin Suomessa voin auttaa heitä kirkon kautta.

Kuinka usein annan rahaa kirkossa? Autanko kirkon tarpeita? Miten kohtelen köyhiä? Ehkä voisin vierailla heidän luonaan ja palvella heitä tekemällä jotakin heidän puolestaan. Joskus köyhiä ovat rikkaat ihmiset, joilla ei ole ketään vieressään. Yksinäisyys on syvin köyhyys. Joskus säästö on sopiva almu.

Sen lisäksi Jeesus puhuu paastosta. Paasto on ruumiin lempirukous. Keho voi osallistua rukoukseen harjoittamalla paastoa. Paasto puhdistaa ruumiin ja sallii kehon lentää helpommin hengellisessä elämässä. Tulevaisuudessa on helppo kuvitella, että ruumis nauttii ikuisesta elämästä, jos se on valmis siihen.

Toisin sanoen kehon on harjoiteltava ennen taivasta. Paras harjoitus on paasto. Jos ruumis on liian lihava (en puhu fyysisestä vaan hengellisestä näkökulmasta: epäilemättä ihminen joka painaa 130 kg voi olla parempi kristitty kuin 50 kg painava), se ei pysty kävelemään eikä hyppäämään eteenpäin. Jos minun elämässä on vain mukavuutta, tahdon heikkoutta, taistelun puutosta, itsekkyyttä, sitten luultavasti minun ruumiini on hengellisesti puhuen lihava, painava ja ruma.

Ylösnousemuksessa ruumiini yhdistyy uudestaan sieluuni. Minkälaisen ruumiin haluan saada ikuisesti? Painavan, paksun tai ruman, hengellisesti katsottuna? Vai kunniakkaan, kauniin, notkean ja komean? Se riippuu paastosta.

Paasto ei tarkoita sitä, että jättää kokonaan syömättä. Sen tavoitteena ei ole laihtuminen vaan pikkuasioiden tekeminen, aterialla tehdyt pienet uhraukset, joita voin tarjota Jumalalle rakkaudella: esimerkiksi, tänään en käytä kahvissa sokeria maidon kera; tai en syö karamellia enkä avaa jääkaappia usein; tai kun minulla on jano, odotan vähän ennen juomista; tai tarjoan parasta jälkiruokaa toiselle enkä itselleni; tai en kuuntele tänään musiikkia enkä katso televisiota; tai huomenna en käytä tietokonetta – aistien paasto.

Ja lopuksi rukous: koko olemuksellani – ruumiilla ja sielulla. Ilman rukousta en voi tehdä mitään. Ilman happea en voi hengittää ja seuraus siitä on selvä: minä kuolen. Mutta kun rukoilen, elän.

isä Raimo Goyarrola

Sarja päättyy tähän.

---

of Trent. The council fathers, to face the problem issued decrees of strong disciplinary tendency. Whoever called himself Catholic in the world, could be recognized with two things: the profession of faith, and the uniform celebration of liturgy. Unity was to be rebuild through uniformity. This means, systematically doing away with any specific and particular way of expressing one’s faith. The reason for the unique missals used throughout the Church, the Latin language to be the language of the church, the same disciplinary measures for everybody, the standardization of the canonical form for validity of marriage and so many other elements. Thus from Trent, the efforts of the Church in the sense of her mission have been to bring about this unity in uniformity. As it is the case, human nature resists uniformity. God created us different, and it is not possible to make us all the same. There is need for some unity, but it is not possible to get to an absolute uniformity for, it is against the reality of things.

The uprising of nationalisms of the XVI century as a sequence of the gradual growth of the awareness of the freedom of the individuals as regards questions of faith, supported by the illuminist mentality of the period brought the Church to gradually reconsider her outlook of the situation.

Second Vatican Council

The climax of the reflection on the matter is at the Second Vatican Council, when with the reform of the Liturgy, it was expressed that people could express their faith in different ways without causing harm to the unity of the church. Diversity in expression of the faith became the special mark of the Church, giving a lot of value to other vernacular languages, and different cultural expressions of the faith.

Sixty years after the conclusion of the council, with the many efforts made by the various Holy Fathers, it is not very evident that the people of God have really integrated the paradigm of this diversity, in unity. The confusion can be clearly seen in many aspects, and in many ways of behaving. The Church is rich of the diversity of origins of its people, exactly because she is Universal, called to integrate diverse people of diverse nations. Her aim as Church is to gather the people of God in the beauty of each people, like a flower garden presenting different kinds of flowers to make the beauty of the whole.

The Challenge Remains

Is this my own idea of unity in diversity? The Church I long for is probably not the Church that is really there already, the Church in her mission as just explained in very schematic words and sentences. The Church as institution has these aims of diversity in unity. But it is not possible to have it realized unless the ministers of the Church make the Church’s mission theirs, both in their preaching and in their actions, beginning with welcoming the differences that are inherent in our present day society. It may be very interesting to see how strangers in our communities are welcome, as a sign of openness to diversity at a local level. How much we let them express their faith the way they are, and appreciate the wonders that the Spirit of God does in others, who are different from us.

Clearly the challenge remains. Our conversion still has a long way to come. The church I long for, is a Church in which the numerous ministers that hold posts in the Church as institution work hard to make the mission of the Church Universal incarnate itself in the realities of each local Church, and in the various parishes of the local churches, and in the various communities of the various parishes of the local churches. I cannot say that this is already acquired. The way is still long… My wish is that we should not shrink. God is with us and will help us. It needs courage to remain in this direction. He said, do not be afraid, I am with you, yes till the end of the world. The Good News that the Church could bring to such a ‘missionary ground’ would be that it is still possible to co-exist, despite our differences and sometimes even tensions. The Church should herself not fear these many voices of diversity. They are not destructive. In any case, if we were to closely look at the biblical creation narrative in Genesis, we can observe that what is at play is not necessarily bringing about order, but letting diverse things come into existence and co-existence. The Church has these precious tools at her disposal to show the world that a true United Nations is one that does not fear diversity, but embraces, tolerates and co-exists with it. In the midst of conflictual divergence on points of view, the image of the prodigal son is a perfect template from which one can draw numerous lessons.

Rooted in Jesus Christ

The times have given us a Pope who seems to incarnate this spirit of the Early Church: a listening ear to fall-away Christians, open arms to the oppressed and minority Churches. In short, reaching the very existential peripheries of society. This is the force of the Church and it’s her very raison d’être. If only we could lubricate this agenda and free it from the snail’s pace at which it’s running! For I would want a Church that is not afraid of sinners, that embraces strangers, one that has no phobia for novelty, a Church deeply rooted in Jesus Christ, which trusts that this is His enterprise and we are simply custodians.

Rev. Fr Leonard Wobilla Shwei
Chaplain ACCF
Saint Henry’s Cathedral

African Catholic Chaplaincy in Finland
Chaplain: Rev. Fr Leonard Wobilla Shwei
Contact: acc@katolinen.fi, 040-8497079
Holy Mass every Sunday at 11.30
in Saint Mary’s Church, Mäntytie 2.

Ilmoitukset

Piknik-päivä ! Picnic Day !

Sunday June 11th, 2017
12.00-14.00 at Kaivopuisto

Helsingin hiippakunnat ovat tulossa yhä kansainvälisemmiksi jo yli 80 kansallisuudellaan. Kokoonnumme tutustumaan toisiimme nyyttäri-hengessä. Tuokaa paikalle vapaasti omien maiden erikoisherkkuja!

In the Diocese of Helsinki there are now about 80 different nationalities. Let's get together to know each other. Join the picnic after Mass and bring food specialities from your country of origin. Singing, bonding, praising , and enjoying the food !

Organized by:
The Welcoming Team

More programmes see:
www.studium.fi

RETRETTI

Birgittalaisluostarissa lokakuussa

Ursininkatu 15 A, Turku
Birgittalaissisaret järjestävät kaikille avoimen retretin
lauantai 7.10.2016 kello 18 – maanantai 9. 10. 2017 kello 12

AIHE: "Minun tahraton sydämeni voittaa".
Retretin johtaa isä Tri Nguyen

Lauantaina on pyhä messu Naantalin luostarikirkossa kello 16.

Ilmoittautumiset retrettiin birgittalaissisarille
puhelin: 02-2501 910
tai e-mail Birgitta.Turku@kolumbus.fi
Retrettimaksu 90 euroa, sisältää majoituksen ja ateriat

TURUN BIRGITTALAISSISARET

DOMINICUKSEN JUHLA

Dominikaanimaallikot viettävät pyhän Dominicuksen juhlaa
Pyhän Henrikin katedraalissa **tiistaina 8. elokuuta.**
Messu kirkossa klo 18, sen jälkeen juhlakahvit ja yhdessäoloa seurakuntasalissa.
Myös pieni näyttely maallikkoryhmän alkutaipaleelta on esillä.
Tervetuloa kaikki Dominicuksen ystävät!

Stella Maris
Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi
puh. 050 3055304
sähköposti stellamaris@katolinen.fi
www.stellamaris.fi
Säästöpankki: FI55 4006 2220 0136 11

Verbi Dei sono
Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. *Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions.*
Yhteys, *Contact*: Markus Mäkelä 044-5021206.

TÖÖLÖN HAUTAUSTOIMISTO
Caritas Seurakuntapalvelu - Helsinki
09 628 398
Mechelininkatu 32, Taivallahden kasarmirakennus
www.toolonhautaustoimisto.fi

Suomen Caritas ry
Caritas Finland rf

Suomen Caritaksen uusi toimisto sijaitsee Meilahdessa Kuusitiellä, hiippakunnan tiloissa jossa toimii myös Katekeettinen keskus.

Caritaksen aukioloajat vaihtelevat, joten sovithan vierailuajan etukäteen. Vanha lankanumero ei ole enää käytössä.

Uusi osoite: **Kuusitie 6, 00270 Helsinki**
Puh/tfn/ph **0400 911874** • *E-mail* **caritas@caritas.fi**

www.caritas.fi

Benedictus XVI
VIIMEISIÄ KESKUSTELUJA

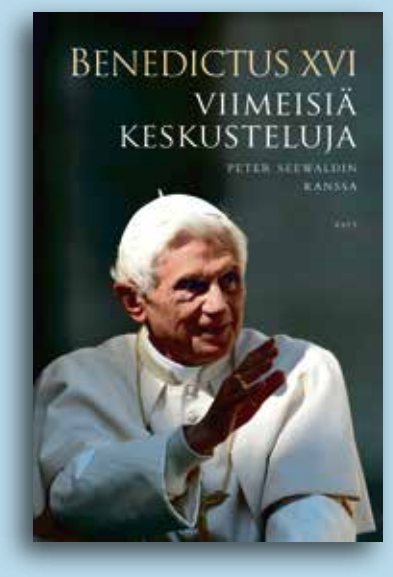

Peter Seewaldin haastattelukirjassa emerituspaavi Benedictus XVI kertoo ensimmäistä kertaa eroamistaan edeltäneistä vaikeista hetkistä. Hän vastaa myös lukuisiin kysymyksiin julkisesta ja yksityisestä elämästään, työstään ja elämänvaiheistaan. *Viimeisiä keskusteluja* käy läpi henkilökohtaisia muistoja Joseph Ratzingerin lapsuusvuosista alkaen; hän kertoo yliopistourasta, teologikollegoista,Vatikaanin II kirkollis-kokouksesta, piispuudesta, työstä Uskonopin kongregaatiossa ja lopulta kahdeksasta vuodesta paavina. Samalla kirja sisältää syvällisiä sanoja kristinuskon ja kirkon tulevaisuudesta.

KATT, 256 sivua. Hinta 25,–

katolinenkirjakauppa.net

Stelliksen kuulumisia

Kuten useimmat jo tietävät, palasin Stella Marikseen töihin toukokuun alussa. Muutin Karin kanssa Nummelaan asumaan homeesta vapaaseen kotiin, joka siunattiin isä Trin, isä Giannin ja Andreaksen toimesta. Hiippakunnan "Volkkari" teki tenän eräänä päivänä Nummelassa kaupan pihalle. Onneksi sen korjaus ei maksanutkaan paljon – ja taas mentiin!

Stelliksessä on toukokuun aikana tapahtunut paljon. Couples for Christ Finland järjesti viikonlopputapahtuman kuun alussa. Andreas Bucksrucker asetettiin lukijaksi 7.5. messun yhteydessä. Stellikseen tilattiin kuormallinen multaa. Sitä levitettiin nurmikon kuoppaisimpiin kohtiin ja samaan aikaan Lidliin tuli tarjouksena nurmikonsiemenet. Pääsimme kylvämään nurmikon saman tien. Vanhempi porakaivoista puhdistettiin 18.5. Nyt vettä riittää taas suuremmankin väen käyttöön.

Nuorten viikonloppu 19.–21.5. oli viimeinen ennen kesän nuorisofestivaalia heinäkuussa. Samana viikonloppuna kävi vietnamilainen ryhmä laittamassa laiturin kuntoon ja auttamassa pihatöissä. Suuri kiitos heille! Kuun lopussa grillasimme rannalla ja vietimme mukavan hetken yhdessä hiippakunnassa toimessa olevien kanssa *(kuva yllä)*. Sää oli juuri sinä päivänä aurinkoinen.

Suurtapahtumia varten tehtiin meluilmoitus Lohjan kaupungille. Siihen tuli vastaus, jossa on hyvät ohjeet äänentoistolaitteiden käyttämiseksi Stelliksesen piha-alueella. Odotammekin leirejä ja muita tapahtumia täällä Stelliksessä. Tervetuloa!

Maane Hänninen

Huom! Kaikkia ilmoittajia ja kirjoittajia pyydetään painokkaasti pitämään kiinni sivun 2 alalaidassa annetuista aineiston viimeisistä jättöpäivistä (deadline). Toimitus ei voi taata, että viimeisen jättöpäivän jälkeen toimitettuja muutoksia ehdittäisiin huomioida. Deadline on aina 10 päivää ennen lehden julkaisupäivää, joka on kuukauden toinen perjantai.

Seurakunnat ja ohjelmat • Parishes and programs • 9.6.–13.8.

HELSINKI

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@katolinen.fi. Kotisivu henrik.katolinen.fi.

• La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.30 messu englanniksi, 11.00 päämessu (kesällä ei messua 12.30/13.00!), 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu, ti ja to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja ma, ke, pe, su 17.30 sekä sopimuksen mukaan.
• *Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Mass in English, 11.00 High Mass in Finnish (during summer period no Mass at 12.30/13.00!), 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Tues. and Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed. 17.30 Rosary, Fri. 17.30 Adoration. Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sat. 17.00-17.45, Mon., Wed., Fri., Sun. 17.30 and by appointment. Masses also in other cities.*

10.6. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
11.6. su Pyhä Kolminaisuus: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
17.6. la 18.00 aattomessu
18.6. su Corpus Christi: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu ja kulkue, 18.00 iltamessu
24.6. la 18.00 aattomessu
25.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
1.7. la 18.00 aattomessu
2.7. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
6.7. to 18.00 urkukonsertti kirkossa
8.7. la 18.00 aattomessu
9.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
15.7. la 18.00 aattomessu
16.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
22.7. la 18.00 aattomessu
23.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
29.7. la 18.00 aattomessu
30.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
3.8. to 18.00 urkukonsertti kirkossa
5.8. la 18.00 aattomessu
6.8. su Herran kirkastuminen: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
12.8. la 18.00 aattomessu
13.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu

Huom! Messut diasporassa jälleen syyskuussa. Kirkkokahveja ei kesällä sunnuntaisin, vaan keskiviikon iltamessun jälkeen.

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@katolinen.fi. Kotisivu maria.katolinen.fi.

• La 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous, 10.00 päämessu suomeksi, 11.30 messu afrikkalaisille, 14.00 messu tagalogiksi (2. ja 4. sunnuntai), 16.00 messu puolaksi, 17.30 ruusukkorukous englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 17.15-17.50 adoraatio, 18.00 iltamessu. Rippitilaisuus ma, ti, ke, to, pe, la 16.45–17.05, su 9.30-9.50 ja 17.30–17.50. Seurakunnan kanslia avoinna ma-pe 10.00-14.00.
• *Sat. 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish, 10.00 High Mass in Finnish, 11.30 Mass for Catholics from Africa, 14.00 Mass in Tagalog (2nd and 4th Sun.), 16.00 Mass in Polish, 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Tues., Wed., Thurs.. Fri. 17.15-17.50 Adoration, 18.00 Mass in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed. Thurs., Fri., Sat. 16.45-17.05, Sun. 9.30-9.50 and 17.30-17.50. Parish office open Mon.-Fri. 10.00-14.00..*

11.6. su Pyhä Kolminaisuus: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu afrikkalaisille/Mass for Catholics from Africa, 14.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
18.6. su Corpus Christi: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu afrikkalaisille/Mass for Catholics from Africa, 13.00 kaldealainen messu/Chaldean Mass, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
23.6. pe Jeesuksen pyhä sydän: 18.00 messu suomeksi
25.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu afrikkalaisille/Mass for Catholics from Africa, 14.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
2.7. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu afrikkalaisille/Mass for Catholics from Africa, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
9.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu afrikkalaisille/Mass for Catholics from Africa, 14.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 16.00 messu puolaksi / Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
16.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu afrikkalaisille/Mass for Catholics from Africa, 14.00 messu vietnamiksi/Mass in Vietnamese, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
23.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu afrikkalaisille/Mass for Catholics from Africa, 14.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
30.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu afrikkalaisille/Mass for Catholics from Africa, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
6.8. su Herran kirkastuminen: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu afrikkalaisille/Mass for Catholics from Africa, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
13.8. su Pyhän Marian seurakunnan nimikkojuhla: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 perhemessu englanniksi/Family Mass in English, 14.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

Huom! Messut diasporassa jälleen syksyllä.

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@katolinen.fi. Kotisivu birgitta.katolinen.fi.

• Su 9.00 messu latinaksi, ruotsiksi tai suomeksi, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, kuukauden 1. su: 12.30 messu puolaksi, kuukauden 2. su: 12.30 messu vietnamiksi, 18.00 iltamessu englanniksi. Ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.00 iltamessu. To 17.30 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.
• *Sun. 9.00 Mass in Latin, Swedish or Finnish, 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 1st Sunday of each month: 12.30 Mass in Polish, 2nd Sunday of each month: 12.30 Mass in Vietnamese, 18.00 Mass in English. Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues., Thurs. 18.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.30 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

9.6. pe 18.00 messu Porissa
11.6. su Pyhä Kolminaisuus: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
18.6. su Corpus Christi: 9.00 messu latinaksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
23.6. pe Jeesuksen pyhä sydän: 7.30 messu
25.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
2.7. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 9.00 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 10.30 päämessu, 12.30 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
9.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
16.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 9.00 messu latinaksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
23.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
30.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
6.8. su Herran kirkastuminen: 9.00 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 10.30 päämessu, 12.30 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
13.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Ahvenanmaa (ev.lut. kirkko, St. Mårtensgården, Hindersböle): -
Eurajoki (ev.lut. kirkko, Kukkapolku 2): 11.6., 25.6., 9.7., 30.7., 6.8. su 15.00
Pori (ort. kirkko, Maantiekatu 46): 9.6. pe 18.00

JYVÄSKYLÄ

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@katolinen.fi. Kotisivu olavi.katolinen.fi.

• Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi. Ma 18.00 messu, ti 7.00 messu sisarten kappelissa, 18.00 gregoriaaninen messu, ke 18.00 messu, to 18.00 adoraatio ja 18.30 messu, pe 7.00 messu sisarten kappelissa. La 10.00 messu (kerran kuussa perhemessu 12.15). Rippiaika to 17.30-17.55 ja su 10.00-10.25 sekä 11.40-11.55 tai sopimuksen mukaan.
• *Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass, 12.00 Mass in English. Mon. 18.00 Mass, Tues. 7.00 Mass in Sisters' Chapel, 18.00 Gregorian Mass, Wed. 18.00 Mass, Thurs. 18.00 Adoration and 18.30 Mass, Fri. 7.00 Mass in Sisters' Chapel. Sat. 10.00 Mass (Family Mass in Finnish once a month at 12.15). Confessions Thurs. 17.30-17.55 and Sun. 10.00-10.25 and 11.40-11.55 or by appointment. For the latest updated program, see olavi.katolinen.fi.*

11.6. su Pyhä Kolminaisuus: 10.30 piispanmessu ja kirkkoherran virkaan asettaminen
18.6. su Corpus Christi: 10.30 messu ja kulkue
23.6. pe Jeesuksen pyhä sydän: 10.00 messu
24.6. la pyhän Johannes Kastajan syntymä: 10.00 messu
25.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 10.30 messu
29.6. to pyhät apostolit Pietari ja Paavali: 18.00 messu ja adoraatio
2.7. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 10.30 messu
9.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 10.30 messu
16.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 10.30 messu
23.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 10.30 messu
29.7. la pyhä Olavi: 11.00 messu Olavinlinnassa
30.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 10.30 messu
6.8. su Herran kirkastuminen: 10.30 messu
13.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.30 messu

Huom! Ei messua englanniksi kesällä. / After June 4, there is no Mass in English until August 20.

Mahdollisista poikkeuksista ja lisäyksistä ilmoitetaan seurakunnan verkkosivuilla ja ilmoitustaululla.

TAMPERE

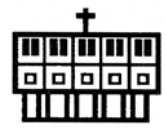

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280. Sähköposti risti@katolinen.fi. Kotisivu risti.katolinen.fi.

• Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 16.30 ruusukko englanniksi, 17.00 messu englanniksi. Ma, ke, to, pe 18.00 messu. Ke 17.40 vesper, ti, to ja pe 18.30 adoraatio. La messuaika vaihtelee. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.
• *Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 16.30 Rosary in English, 17.00 Mass in English. Mon., Wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass. Wed. 17.40 Vespers, Tues., Thurs. and Fri. 18.30 Adoration. Sat. Mass time varies. Confessions every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

11.6. su Pyhä Kolminaisuus: 10.30 messu suomeksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
18.6. su Corpus Christi: 10.30 messu suomeksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
23.6. pe Jeesuksen pyhä sydän: 18.00 messu
25.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
2.7. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
9.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
16.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
23.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English

Yhdistykset • Societies • Muut • Others

30.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
6.8. su Herran kirkastuminen: 10.30 messu suomeksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
12.8. la 7.00 lähtö kirkon edestä hiippakunta-juhlaan Stella Marikseen
13.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Hämeenlinna (ort. kirkon seurakuntasali, Matti Alangon katu 11): jälleen syyskuussa
Kokkola (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): jälleen syyskuussa
Kristiinankaupunki (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): -
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelintie 5): 17.6., 8.7., 22.7., 5.8. la 12.00
Seinäjoki (seurakuntasali, Lakeuden Risti, Ala-Kuljunkatu 1): jälleen syyskuussa
Vaasa (Jeesuksen pyhän sydämen kappeli, Rauhankatu 8 C 22): 17.6., 8.7., 22.7., 5.8. la 16.00

KOUVOLA

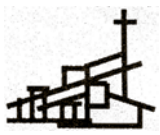

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-5444 110. Sähköposti ursula@katolinen.fi. Kotisivu ursula.katolinen.fi.

• Su 11.00 (1., 2., 4. ja 5. su) tai 18.00 (3. su) päämessu, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.
• *Sun. 11.00 Mass in Finnish (1st, 2nd, 4th and 5th Sun.) or 18.00 (3rd Sun.). Thurs. 18.00 Mass in Finnish. 1st Friday of each month 18.00 Mass and Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Pastor most easily contacted on Thursdays. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

11.6. su Pyhä Kolminaisuus: 11.00 messu
15.6. to 18.00 iltamessu
18.6. su Corpus Christi: 11.00 messu
22.6. to 18.00 iltamessu
23.6. pe Jeesuksen pyhä sydän: 18.00 messu
24.6. la pyhän Johannes Kastajan syntymä: 11.00 messu
25.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 11.00 messu
29.6. to pyhät apostolit Pietari ja Paavali: 18.00 messu
2.7. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 11.00 messu
6.7. to pyhä Maria Goretti: 18.00 iltamessu
7.7. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu
9.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 11.00 messu
13.7. to 18.00 iltamessu
16.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 11.00 messu
20.7. to 18.00 iltamessu
23.7. kirkkovuoden 16. sunnuntai: 11.00 messu
27.7. to 18.00 iltamessu
30.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 11.00 messu
3.8. to 18.00 iltamessu
4.8. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu
6.8. su Herran kirkastuminen: 11.00 juhlamessu
10.8. to pyhä Laurentius: 18.00 iltamessu
13.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 11.00 messu

Huom! Kesällä ei messuja diasporassa. Messu sunnuntaisin Kouvolassa klo 11.00.

Huom! Pyhän Ursulan seurakunnan UUSI PUHELINNUMERO on 05-5444 110.

OULU

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh ja fax 08-347834. Sähköposti perhe@katolinen.fi. Kotisivu perhe.katolinen.fi

• Su 10.00 messu englanniksi, 11.15 päämessu. Ma, ti, ke, pe 17.00 iltamessu. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.
• *Sun. 10.00 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Fri. 17.00 Mass in Finnish. Tues., Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Fri. 17.30-18.30, half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

11.6. su Pyhä Kolminaisuus: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
18.6. su Corpus Christi: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu ja kulkue, 17.00 messu Kemissä
23.6. pe Jeesuksen pyhä sydän: 17.00 messu
24.6. la pyhän Johannes Kastajan syntymä: 11.00 messu
25.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Kajaanissa
29.6. to pyhät apostolit Pietari ja Paavali: 17.00 messu
2.7. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
9.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
16.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
23.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Kajaanissa
30.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu
6.8. su Herran kirkastuminen: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
13.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä

DIASPORA
Kajaani: 25.6., 23.7. su 17.30
Kemi (Lehtokatu 31): 18.6., 16.7. su 17.00
Tornio (Lukiokatu 1): 2.7., 6.8. su 17.00
Utajärvi (lut. kirkon seurakuntasali): -
Raahe (Brahenkatu 2): -
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 11.6., 9.7., 13.8. su 17.30

KUOPIO

Pyhän Joosefin seurakunta

Lönnrotinkatu 24, 70500 Kuopio. Puh. 044-3657142, 0449744608. Sähköposti joosef@katolinen.fi. Kotisivu joosef.katolinen.fi.

• Su 11.00 päämessu. Ma, ti, ke, pe 18.00 messu. To 18.00 adoraatio ja messu. (Ei adoraatiota juhlapyhinä, eikä kesä- ja heinäkuussa.) La 19.00 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika su 10.30-10.50 ja sopimuksen mukaan.
• *Sun. 11.00 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish. To 18.00 Adoration followed by Mass. (No Adoration on Feast Days and during June and July.) Sat. 19.00 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sun. 10.30-10.50 and by appointment.*

111.6. su Pyhä Kolminaisuus: 11.00 päämessu, 17.00 messu Joensuussa
18.6. su Corpus Christi: 11.00 päämessu, 17.00 messu Joensuussa
25.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 11.00 päämessu, 17.00 messu Joensuussa
2.7. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 11.00 päämessu, 17.00 messu Joensuussa
9.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 11.00 päämessu, 17.00 messu Joensuussa
16.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 11.00 päämessu, 17.00 messu Joensuussa
23.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 17.00 päämessu
30.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 17.00 päämessu
6.8. su Herran kirkastuminen: 11.00 päämessu
13.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 11.00 päämessu

DIASPORA:
Mikkeli (krypta, Savilahdenkatu 20): jälleen syksyllä
Savonlinna (Pääskylahden ev.-lut. kirkko, Kaartilantie 62): jälleen syksyllä
Joensuu (ort. seminaarin kappeli: Torikatu 41): 16.7. saakka joka sunnuntai klo 17.00,
Huom! 23.7.-13.8. ei messua Joensuussa

Toimistot

Katekeettinen keskus

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Sähköposti katekeesi@katolinen.fi. Kotisivu: katekeesi.katolinen.fi.

Katolinen tiedotuskeskus

Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470. Sähköposti info@katolinen.fi. Kotisivu: katolinen.fi. Auki ma-pe 10-16. Toimisto kiinni kesällä 23.6.–21.7.

Keskukset

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 050-305 5304, email: stellamaris@katolinen.fi. Kotisivu stellamaris.fi. Pankkiyhteys FI55 4006 2220 0136 11 (ITELFIHH) • Emäntä Marja-Leena Hänninen • Johtaja isä Toan Tri Nguyen, puh. 050-361 7942, email: tri.nguyen@katolinen.fi • Hengellinen toiminta: isä Gianni Sgreva CP, puh. 040-1382881, email: totustuus@hotmail.it

Suomen Caritas

Uusi osoite: Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 0400 911874. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi. Aukioloajat vaihtelevat, sovithan tapaamisesta etukäteen.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3 b A, 00170 Helsinki. Puh. 09 612 06711, fax 09 61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi • **Messut** maanantaisin, keskiviikkoisin ja perjantaisin klo 12.00 • **Kirjaston** uudet aukioloajat: maanantai–perjantai klo 13.00-18.00 • **Holy Mass** in English at the Studium Catholicum Mondays, Wednesdays, and Fridays at 12.00 • **Library** new opening hours: Monday-Friday 13.00-18.00 • Lisätietoja luennoista ja muusta toiminnasta kotisivulla www.studium.fi. Också på svenska. More information available in English at www.studium.fi.

Yhdistykset & yhteisöt

Academicum Catholicum

Kaikille avoimet ja ilmaiset luennot pidetään Studium Catholicumin tiloissa (Ritarikatu 3A, 3. krs.) torstai-iltaisin klo 19.00. Ovet avautuvat klo 18.30, ja luentojen jälkeen on pieni kahvitarjoilu. Sydämellisesti tervetuloa! • Föreläsningarna hålls på Studium Catholicum (Riddaregatan 3A, 3 vån.) på torsdagskvällar kl 19. Dörrarna öppnas kl 18:30. De kostnadsfria föreläsningarna är öppna för alla intresserade och efteråt bjuds det på kaffe. Varmt välkomna! • AC:n jäseneksi voi liittyä maksamalla jäsenmaksun 10€ AC:n tilille FI61 2001 2000 5130 60. • Man kan bli medlem genom att betala medlemsavgiften 10€ på AC:s bankkonto FI61 2001 2000 5130 60.

Birgittalaisoblaatit

Birgittalaisoblaatit — luostarisääntökunnan maallikkojen ryhmä. Kotisivut: www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit. • Birgittalaisoblaatit kokoontuvat noin kerran kuukaudessa Turun birgittalaisluostarissa moderaattorin, isä Toan Tri Nguyenin, ja luostarin ylisisaren äiti M. Bernabén johdolla. Aluksi kokoonnutaan yhdessä birgittalaissisarten kanssa kello 16.30 vesperiin ja adoraatioon. • **Seuraava kokous 9.6.** • Yhteyshenkilö: Raija Markkula, e-mail: raija.markkula7/gmail.com, puhelin: 040 578 3024.

Catholic Students' Club

Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin with Readings and Homily in English in Saint Henry's Cathedral on the following Tuesday evenings at 18.00: *summer break* • Afterwards, a nice get-together in the parish hall. Welcome! More information: cschelsinki.wordpress.com.

Fransiskaanimaallikot OFS

Ordo Franciscanus Saecularis • Kevät 2017 – 69. toimintavuosi • Ohjelmalliset kokoukset tiistaisin kerran kuukaudessa klo 16-18 Pyhän Marian seurakuntasalissa, jonka jälkeen mahdollisuus iltamessuun klo 18. Kokoukset jatkuvat syksyllä ja ovat avoimia kaikille. • Lisätietoja kotisivuilla: fransiskaanimaallikot.blogspot.fi.

Gregorius-yhdistys

Societas Sancti Gregorii Magni • Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. • Puheenjohtaja Marko Tervaportti, mtervaportti@gmail.com. Moderaattori Anders Hamberg. • Messuista ilmoitetaan yhdistyksen Facebook-sivulla, jota kaikki pääsevät lukemaan.

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot (SCJ)

Moderaattori Peter Gebara SCJ. Puheenjohtaja Silvia Bertozzi, silvia.bertozzi@gmail.com. • Helsinki: yhdyshenkilö Silvia Bertozzi, silvia.bertozzi@gmail.com. • Helsingin kokoukset joka kuukauden ensimmäisenä torstaina Pyhän Marian seurakuntasalissa iltamessun ja adoraation jälkeen. • Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com • Turku: Yhdyshenkilö Hilkka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilkka.bernard@hotmail.com

Karmeliittamaallikot (OCDS)

Vastuuhenkilö: Eeva Kaario-Kela OCDS, gsm 050-3562427, postitusosoite Martintie 19, 02270 Espoo. Kotisivu: https://sites.google.com/site/karmeliittamaallikot.

Maallikkodominikaanit OP

Laici ordinis praedicatorum • Vastuuhenkilö: Nikodemus Heikman OP, puh. 050-564 0686, sähköposti: nikodemus.heikman@gmail.com. Kotisivu maallikkodominikaanit.blogspot.fi.
• **DOMINICUKSEN JUHLA** – Dominikaanimaallikot viettävät pyhän Dominicuksen juhlaa Pyhän Henrikin katedraalissa **tiistaina 8. elokuuta.** Messu kirkossa klo 18, sen jälkeen juhlakahvit ja yhdessäoloa seurakuntasalissa. Myös pieni näyttely maallikkoryhmän alkutaipaleelta on esillä. Tervetuloa kaikki Dominicuksen ystävät!

Maria-klubi

kokoontuu Pyhän Marian kirkolla aina kuukauden 1. keskiviikkona. Ensin on messu tai ruusukkorukous kirkossa ja sitten kahvitus ja ohjelmaa srk-salissa. Tervetuloa!

Marian legioona

kokoontuu joka perjantai Pyhän Marian seurakuntasalissa iltamessun ja adoraation jälkeen noin klo 19. • Legion of Mary meets every Friday at St. Mary's parish hall after the Mass and adoration, ca. at 19:00.

Suomen Samaritas-apu ry

Finlands Samaritas-hjälp rf • Postitusosoite Rastaspuistontie 3 M 106, 02620 Espoo • Kotisivu sites.google.com/site/suomensamaritas • Pankkiyhteys FI81 1478 3000 7283 16 • Puheenjohtaja Jan Krook, gsm 041-5067808, E-mail jan.krook@gmail.com. Sihteeri Miira Kuhlberg, gsm 044-3336767, E-mail miira.makela@welho.com.

Teresa ry

Teresa-illat pidetään Pyhän Marian kirkon (Mäntytie 2) seurakuntasalissa tiistaisin aina klo 18 alkavan iltamessun jälkeen, noin klo 18.30. • Ota yhteyttä: Pirjo Uronen, puheenjohtaja, p. 050 3750318, pirjo.uronen@luukku.com, Marja Kuparinen, sihteeri, p. 040 5819211, marja.t.kuparinen@gmail.com.

Nuorille

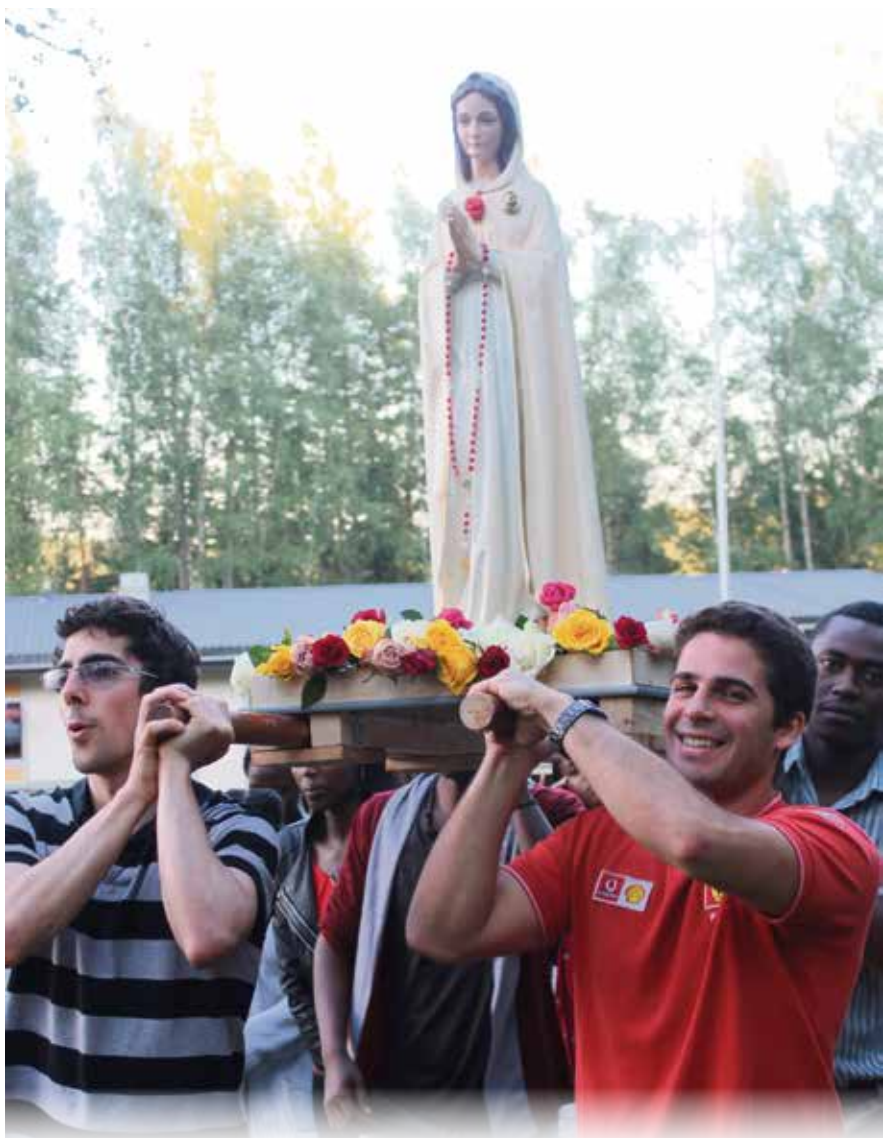

YKSI RUUMIS KRISTUKSESSA –

NUORTENFESTIVAALI Stella Mariksessa 12.-16.7.2017

”Voimallinen on tehnyt minulle suuria tekoja. Hänen nimensä on Pyhä” on tämän vuoden YKSI RUUMIS KRISTUKSESSA – nuortenfestivaalin teema. Festivaali järjestetään jo toista kertaa Stella Mariksessa, tänä vuonna 12.-16.7. Teema on sama kuin paavin valitsema Maailman nuortenpäivien 2017 teema ja seuraamme hänen suositustaan kulkea yhdessä hänen kanssaan nuorisotyössämme.

Innoitus järjestää vuosittainen nuortenfestivaali Suomessa tuli Neitsyt Marialta messussa keväällä 2016. Kuka olisikaan silloin voinut arvata, että hänen tarkoituksenaan ei ollut vain festivaali, vaan kokonainen liike, jossa olemme saaneet kasvaa siitä lähtien! Ihmeissämme saamme kokea, mitä apostoli Pietari ilmaisee ensimmäisessä kirjeessään: ”Ja rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi rakennukseksi, pyhäksi papistoksi” (1. Piet. 2:5).

Suomessa meillä on mahdollisuus kokea kirkon katolilaisuutta käsin kosketeltavalla tavalla. Kuukausittaisissa tapaamisissamme olemme saaneet toivottaa tervetulleeksi nuoria ihmisiä noin 40 maasta, ei uutena ryhmittymänä, vaan yhdistäen jo olemassa olevia, seurakuntatyön jatkeena. Myös nuoret muista kristillisistä yhteisöistä ja uskonnoista ovat oppineet tuntemaan katolisen uskon kauneutta.

Hengellisellä matkallamme olemme tutkiskelleet henkilökohtaista suhdettamme Jeesukseen, pohtineet kirkon tärkeyttä ja etsineet omaa kutsumustamme eri elämänmuodoissa osana Kristuksen ruumista. Yhdessä autuaan Neitsyt Marian kanssa voimme todellakin julistaa: ”Voimallinen on tehnyt meille suuria tekoja!” Koemme, että tämä on vasta alkua Jumalan suurelle suunnitelmalle meille, sisarina ja veljinä Kristuksessa.

Suuri siunaus odottaa meitä tämän vuoden nuortenfestivaalilla ottaen huomioon, että tapahtuman aikana on kaksi juhlaa Neitsyt Marina kunniaksi: Fatiman kolmannen ilmestyksen 100-vuotispäivä 13.7. ja Karmel-vuoren Neitsyt Marian muistopäivä 16.7. Odotamme innolla iloista ja todella katolista nuortenfestivaalia, harmonisen ja vaihtelevan ohjelman merkeissä, johon kuuluu messu, ylistys, kristillinen musiikki, opetus, puheet, todistukset, virkistys ja paljon muuta!

Pääasiassa ohjelma on sekä suomeksi että englanniksi, ja papit ottavat teidät mielellään vastaan kuunnellen rippiä ja antaen hengellistä ohjausta niin englanniksi, suomeksi kuin muillakin kielillä. Kohderyhmämme on nuoret 14-35-vuotiaat, mutta kaikenikäiset ovat lämpimästi tervetulleita!

Alkukirkon hengessä festivaaliin ei liity määrättyä osallistumismaksua, mutta tapahtuman toteuttamiseksi pyydämme anteliaisuutta ja tukea lahjoitusten muodossa, joko paikan päällä festivaalin aikana tai Stella Mariksen tilille: FI55 4006 2220 0136 11 (saaja: Katolinen kirkko Suomessa, viesti: Nuortenfestivaali 2017). Lisätietoa sekä ohjeet ilmoittautumista varten löytyvät nettisivuiltamme: www.nuoret.stellamaris.fi

Nuortenfestivaali on tämän vuoden YKSI RUUMIS KRISTUKSESSA – aloitteen huipentuma ja toivomme, että seuraatte tätä kutsua Neitsyt Marian kautta, jolle koko tämä työ on omistettu. Kiitämme teitä rukouksistanne! Jumala siunatkoon meitä kaikkia ja YKSI RUUMIS KRISTUKSESSA – nuortenfestivaalia 2017!

Andreas Bucksrucker

ONE BODY IN CHRIST YOUTH FESTIVAL at Stella Maris, July 12–16, 2017

“The Mighty One has done great things for me, and holy is His Name” is the theme of this year’s ONE BODY IN CHRIST YOUTH FESTIVAL, the 2nd of its kind, at Stella Maris, on July 12-16! The motto is the same as the one chosen by Pope Francis for the World Youth Day 2017, following his recommendation to walk along his side in our youth work.

The inspiration for a yearly Catholic youth festival in Finland came from Our Lady during Holy Mass in spring 2016. Who would have thought then that Her intention was not only a yearly event, but a whole movement, in which we have been growing since then! With amazement we are experiencing, what the apostle Peter expresses in his first letter: “you also, like living stones, are being built into a spiritual house to be a holy priesthood …” (1 Pt 2,5).

In Finland, we have the opportunity to experience the Catholicism of the Church first hand. In our monthly meetings we have been welcoming young people from around 40 nations; not as a new group, but in unifying existing ones, and as a prolongation of the parish work. Even youngsters from other denominations and religions have got to know the beauty of the Catholic faith.

In our spiritual journey, we have been exploring our personal relationship with Jesus, reflecting on the importance of the Church, and we have been seeking our personal vocation, in different states of life within the Body of Christ. With Our Blessed Virgin Mary, we can indeed acclaim: “The Mighty One has done great things for us”, and we feel, that this is only the beginning of God’s big plan for us, as brothers and sisters in Christ.

A great blessing is awaiting us at this year’s Youth Festival, considering that within the event will be two feasts in honour of Our Lady: the 100th anniversary of Her third apparition in Fatima on July 13th, and “Our Lady of Mount Carmel” on July 16th. We are looking forward to a joyful and profound Catholic Youth Festival, in a harmonic and diversified program of Holy Mass, praise and worship, Christian music, catechesis, speeches and testimonies, social activity, recreation, and more!

The main parts of the program will be both in English and Finnish, and priests will be happy to receive you for confession and guidance in these and other languages. Our target group is young people from 14 to 35 years, but all ages are warmly welcome.

In the spirit of the Early Church, there will not be a specific price for registering. For making this possible, we do ask for your generous support by donation, directly at the festival or using the following account, stating as purpose “Youth Festival 2017”: FI55 4006 2220 0136 11 (receiver Catholic Church in Finland). For registration and more information please visit our website: www.nuoret.stellamaris.fi

The Youth Festival surely is the highlight of the ONE BODY IN CHRIST YOUTH initiative this year and we hope you will follow this invitation, through Our Lady, to whom the whole opus is consecrated! We thank you for your prayer, and may God bless us all and the One Body in Christ Youth Festival 2017!

Andreas Bucksrucker